

SEE MORE JESUS · WANTTOSEEMORE.COM

পৰিত্ৰাণ পাবৰ বাবে মই কি কৰিব লাগে? — ষ্ট্ৰিং'সৰ নম্বৰসহ এক বাইবেল অধ্যয়ন

পৰিত্ৰাণ পাবলৈ মই কি কৰিব লাগে? • পাঁচনি সকলৰ নিজৰ উত্তৰ (পাঁচনিৰ কৰ্ম ২:৩৮)

মৌলিক বাইবেলীয় মতবাদ — যীচু খ্ৰীষ্টৰ শুভবাস্তা

সহজ কথাত

ঈশ্বৰে আপোনাক সৃষ্টি কৰিছে, আৰু ঈশ্বৰে আপোনাক প্ৰেম কৰে। প্ৰতিজন মানুহেই ভুল কৰিছে, আৰু ভুলে আমাক ঈশ্বৰৰ পৰা বিচ্ছিন্ন কৰে। ঈশ্বৰে তাৰ পুত্ৰ যীচু খ্ৰীষ্টক পাঠিয়াইছিল। যীচুৱে কেতিয়াও ভুল কৰা নাছিল, কিন্তু তেওঁ আমাৰ ভুলৰ প্ৰতিফল হিচাপে মৃত্যুবৰণ কৰিছিল। তাৰ পাছত ঈশ্বৰে তাক মৃত্যুৰ পৰা উঠাইছিল, আৰু তেওঁ এতিয়া জীৱিত আছে। এইখিনি আপুনি কৰিব লগিয়া কথা। এই শুভবাস্তাক আপোনাৰ সকলো হৃদয়েৰে বিশ্বাস কৰক। আপোনাৰ ভুল পথৰ পৰা মুখ ফিৰাওক — বাইবেলত ইয়াকেই মনপালটন বোলা হৈছে। বাপ্তাইজিত হোক — যীচু খ্ৰীষ্টৰ নামত পানীৰ তললৈ যাওক — আৰু ঈশ্বৰে আপোনাৰ পাপ ক্ষমা কৰিব। ঈশ্বৰে আপোনাৰ অন্তৰত বাস কৰিবৰ বাবে আপোনাক তাৰ পবিত্ৰ আত্মা দিব। তাৰ পাছত বিশ্বাস কৰা আন লোকৰ সৈতে একেলগে, আপোনাৰ জীৱনৰ শেষলৈকে প্ৰতিদিনে যীচুৰ অনুসৰণ কৰি থাকক। তেওঁ আপোনাক ৰক্ষা কৰিব, আৰু তেওঁ আপোনাক কেতিয়াও শেষ নহোৱা জীৱন দিব।

খোলা বাক্য

বন্ধু, কোনো মানুহে সোধিব পৰা আটাইতকৈ গুৰুত্বপূৰ্ণ প্ৰশ্নটো মণ্ডলীৰ জন্মৰ দিনাই কৰা হৈছিল। যিসকলে সত্যটো শুনিলি, তেওঁলোকৰ হৃদয়ত খোঁচ লাগিছিল, আৰু তেওঁলোকে কান্দি কান্দি কলে, আমি কি কৰিম? তেওঁলোকক কেৱল কিবা অনুভব কৰিবলৈ, বা প্ৰাৰ্থনা এটা কৰি তাৰ পাছত আগৰ দৰেই জীয়াই থাকিবলৈ কোৱা হৈছিল। তেওঁলোকক এটা দুৰাৰম্ভক উত্তৰ দিয়া হৈছিল, আৰু সেই দুৰাৰম্ভত পাব হবলগীয়া এটা খোজ আছিল। বিশ্বাস কৰক — সম্পূৰ্ণ হৃদয়েৰে — যে যীশু খ্ৰীষ্ট আপোনাৰ পাপৰ কাৰণে মৃত্যুবৰণ কৰিছিল আৰু মৃতসকলৰ মাজৰ পুনৰুত্থিত হৈছিল, কিয়নো বিশ্বাস ঈশ্বৰৰ বাক্য শুনাৰ পাছতেই আহে। মন-পালটন কৰক — সম্পূৰ্ণ হৃদয়েৰে আপোনাৰ পাপৰপৰা বাট সলনি কৰক। যীশু খ্ৰীষ্টৰ নামত আপোনাৰ পাপৰ ক্ষমাৰ কাৰণে বাপ্তিস্ম লওক — তেৱঁসহিতে গোঁৰোৱা হৈ, আৰু নতুন জীৱন যাপনৰ কাৰণে তেওঁৰ সহিতে পুনৰুত্থিত হৈ। পবিত্ৰ আত্মাৰ দানটি গ্ৰহণ কৰক — কিয়নো যাৰ ওপৰত খ্ৰীষ্টৰ আত্মা নাই, তাৰ ওপৰত তেওঁৰ অধিকাৰ নাই। তাৰ পাছত দুৰাৰম্ভত থমকি নাথাকিব: প্ৰেৰিতসকলৰ শিক্ষাত, পিঠা ভাঙাত, আৰু প্ৰাৰ্থনাসমূহত আগবাঢ়ি যাব; দ্ৰাক্ষালতাত সংযুক্ত হৈ থাকা এটা ডালৰ দৰে তেওঁৰ সহিত সংযুক্ত হৈ থাকিব; আৰু শেষলৈকে সহ্য কৰি থাকিব — কিয়নো পৰিত্ৰাণ সত্যতে আৰম্ভ হয়, সত্যতেই আগবাঢ়ি যায়, আৰু সত্যতেই সামৰণি পৰে। প্ৰাৰ্থনা এটা এটা ভাল আৰম্ভণি, আৰু আপুনি এই ক্ষণেই এই প্ৰাৰ্থনা কৰিব পাৰে; কিন্তু প্ৰেৰিতসকলে দিয়া প্ৰতিটো উত্তৰ শুনক, আৰু সেই মতে কৰক, তেতিয়া আপুনি পৰিত্ৰাণ পাব। এইটোৱেই ভিতৰত সোমাবৰ পথ। ইয়াক নিজে অধ্যয়ন কৰক, আৰু ইয়াত খোজ কাড়ি চলক।

এই অধ্যয়নে উত্তৰ দিয়া তিনিটা প্ৰশ্ন:

1. যেতিয়া লোকসকলৰ হৃদয় বিদীৰ্ণ হ'ল আৰু তেওঁলোকে কান্দি কান্দি ক'লে, আমি কি কৰিব লাগে, তেতিয়া পাঁচনিসকলে কেনেদৰে উত্তৰ দিছিল?
2. হৃদয়েৰে বিশ্বাস কৰা আৰু মুখেৰে স্বীকাৰ কৰাৰ অৰ্থ কি, আৰু যীচু খ্ৰীষ্টৰ নামত ব্যাপ্তিস্থ হোৱাই বা কি কৰে?
3. পৰিত্ৰাণ কৰল এক আৰম্ভণিহে নে, নাইবা এজন মানুহে অব্যাহত ৰাখিব লাগে, খ্ৰীষ্টৰ সৈতে সংযুক্ত হৈ থাকিব লাগে, আৰু শেষলৈকে সহি থাকিব লাগে?

I. প্ৰশ্নটো — হে ভাই সকল, আমি কি কৰিম?

পাঁচনি সকলৰ কৰ্ম 2:36 এই কাৰণে ইস্ৰায়েলৰ সকলো মানুহে ইয়াক নিশ্চয়কৈ জনা উচিত যে, যি জনক অৰ্থাৎ যি জন যীচুক আপোনালোকে ত্ৰুচত দিলে, ঈশ্বৰে হলে তেওঁক প্ৰভু আৰু খ্ৰীষ্ট পাতিলে। (37) এই কথা শুনি তেওঁলোকৰ হৃদয় বিকৃত, পিতৰ আৰু আন পাঁচনি সকলক তেওঁলোকে কলে, “হে ভাই সকল, আমি এতিয়া কি কৰিম?”

তেওঁলোকৰ হৃদয়ত খোঁচ লাগিছিল --> হে ভাই সকল, আমি কি কৰিম?

II. ভিত্তি — খ্ৰীষ্ট মৃত্যুবৰণ কৰিলে, আৰু তাঁৰ তেজে পাপৰ পৰা ধুই পৰিষ্কাৰ কৰে

A. ৰোমীয়া সকলৰ প্ৰতি পত্ৰ 5:8 কিন্তু ঈশ্বৰে আমাৰ বাবে তেওঁৰ প্ৰেমৰ প্ৰমাণ দিছে, কাৰণ ইতিপূৰ্বে যেতিয়া আমি পাপী আছিলোঁ, তেতিয়া খ্ৰীষ্টে আমাৰ বাবে আপোন প্ৰাণ দিলে।

আমি পাপী থাকোঁতেই --> খ্ৰীষ্ট আমাৰ কাৰণে মৰিল।

B. প্ৰকাশিত বাক্য 1:5 আৰু যীচু খ্ৰীষ্টৰ পৰা, যি জন বিশ্বাসযোগ্য সাক্ষী, মৃত সকলৰ মাজত প্ৰথমে জন্ম পোৱা আৰু পৃথিৱীৰ ৰজা সকলৰ অধিকাৰী; যি জনে আমাক প্ৰেম কৰে আৰু নিজৰ তেজেৰে আমাক পাপৰ পৰা মুক্ত কৰিলে, অৰ্থাৎ মৃত সকলৰ মাজৰ প্ৰথমজাত আৰু পৃথিৱীৰ ৰজা সকলৰ অধিপতি, সেই জন যীচু খ্ৰীষ্টৰ পৰা আপোনালোকলৈ অনুগ্ৰহ আৰু শান্তি হওক, **[G3068 louo ■]**

বিশ্বাসী সাক্ষী + মৃতবিলাকৰ মাজৰ প্ৰথমজাত --> যি জনে আমাক প্ৰেম কৰিলে --> নিজৰ বক্তেৰে আমাৰ পাপবিলাকৰ পৰা আমাক ধুই শুচি কৰিলে।

C. ইফিচীয়া পত্ৰ 1:7 কিয়নো ঈশ্বৰৰ সেই প্ৰিয়জনত, তেওঁৰ তেজৰ দ্বাৰা আমি মুক্তি পালোঁ; তেওঁৰ উপচি পৰা অনুগ্ৰহৰ দ্বাৰা আমি পাপৰ ক্ষমা পালোঁ।

যাৰ দ্বাৰাই আমি তেওঁৰ তেজেৰে মুক্তি পাইছোঁ = পাপৰ ক্ষমা।

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা — মুক্তি আৰু পাপৰ ক্ষমা তেওঁৰ মध्येই আছে। এই কাৰণেই আমি তেওঁৰ মध्ये বাপ্তাইজিত হৈছোঁ: যি তেজে আমাক ধুই পৰিষ্কাৰ কৰে, আৰু তাৰ দ্বাৰা ক্ৰয় কৰা ক্ষমা, সেয়া সেই একেজন ব্যক্তিতেই পোৱা যায় যাৰ মध्ये আমি বাপ্তাইজিত হৈছোঁ।)

D. যিচয়া 52:14 তেওঁৰ আকৃতিতকৈ তেওঁৰ আকৃতি ইমান বিকৃত আছিল যে, সেয়ে মানুহৰ অবস্থাতকৈ তেওঁৰ দৃশ্য ব্যতিক্ৰমি আছিল- সেয়ে অনেকে আপোনালৈ ভয় কৰিছিল-

তেওঁৰ মুখাৱয়ব যেনেকৈ কোনো মানুহতকৈ বেছি বিকৃত হৈছিল -- আৰু তেওঁৰ আকৃতি মানুহৰ সন্তান সকলতকৈ বেছি বিকৃত হৈছিল।

E. যিচয়া 50:6 প্ৰহাৰ কৰা সকললৈ মই মোৰ পিঠি দিলোঁ, আৰু মোৰ ডাড়ি উঘালোঁতাবিলাকলৈ মোৰ গাল পাতি দিলোঁ, অপমান আৰু ঘৃণাৰ পৰা মই মোৰ মুখ লুকুৱা নাই।

প্ৰহাৰ কৰা সকললৈ মই মোৰ পিঠি দিলোঁ + আৰু মোৰ ডাড়ি উঘালোঁতাবিলাকলৈ মোৰ গাল পাতি দিলোঁ --> অপমান আৰু ঘৃণাৰ পৰা মই মোৰ মুখ লুকুৱা নাই।

F. গীতমালা 22:14 মোক পানীৰ দৰে ঢালি পেলোৱা হ'ল, মোৰ গোটেই হাড়ৰ জোৰা লৰিল; মোৰ অন্তৰ মমৰ নিচিনা হৈ মোৰ বুকুতে গলি গলি গৈছে; (15) মাটিৰ পাত্ৰৰ শুকান টুকুৰা এটাৰ দৰে মোৰ শক্তি শুকাই আহিছে; মোৰ জিভা তালুত লাগি ধৰিছে; তুমি মোক মৃত্যুৰ ধূলিত শুৱাই ৰাখিছা। (16) কিয়নো কুকুৰবোৰ মোৰ চাৰিওফালে আছে, দুষ্ট কাৰ্য কৰা লোক সকলে মোক বেৰি আছে; মোৰ হাত-ভৰিবোৰ কোঁচ খাই গৈছে। (17) মোৰ আটাইবোৰ হাড় মই লেখিব পাৰোঁ; সেই লোকসকলে মোলৈ একেখৰে চাইছে; উল্লাসৰ দৃষ্টিৰে চাইছে। (18) নিজৰ মাজত তেওঁলোকে মোৰ কাপোৰ-কানি ভাগ বাঁচি লৈছে; মোৰ বস্ত্ৰৰ অৰ্থে চিঠি খেলাইছে।

মোৰ সকলো অস্থি সন্ধিচ্যুত হ'ল --> তেওঁলোকে মোৰ হাত আৰু পাদ বিক্ৰিলে --> তেওঁলোকে মোৰ কাপোৰ ভাগ কৰি লয় + মোৰ বস্ত্ৰৰ বাবে চিঠি খেলে।

G. যিচয়া 53:4 নিশ্চয়ে তেওঁ আমাৰ যাতনাবোৰ ললে, আমাৰ ৰোগৰ ভাৰ বলে, তথাপি আমি তেওঁক ঈশ্বৰৰ দ্বাৰাই শান্তি পোৱা, ঈশ্বৰৰ দ্বাৰাই প্ৰহাৰিত, আৰু পীড়িত বুলি ভাবিলো। **[H7495 rapha ■]** (5) কিন্তু আমাৰ বিদ্ৰোহী কাৰ্যবোৰৰ বাবে তেওঁক খোচা হ'ল, আমাৰ পাপবোৰৰ বাবে গুড়ি কৰা হ'ল। আমাৰ শান্তিৰ বাবে তেওঁক শান্তি দিয়া হ'ল, আৰু তেওঁৰ আঘাতৰ দ্বাৰাই আমি সুস্থ হ'লোঁ।

আমাৰ অধৰ্মৰ কাৰণে তেওঁ ঘা খালে, আমাৰ অপৰাধৰ কাৰণে তেওঁক খেতেলোৱা হ'ল --> তেওঁৰ ঘাঁৰ চিহ্নেৰে আমি সুস্থ হ'লোঁ।

H. মথিয়ে লিখা শুভবৰ্তা 27:28 আৰু তেওঁৰ গাৰ কাপোৰ গুচাই, উজ্বল বৰণৰ ৰাজবস্ত্ৰ পিন্ধাই দিলে। (29) কাঁইটেৰে কিৰীটি সাঁজি তেওঁৰ মূৰত দিলে আৰু সোঁ হাতত এডাল নিৰ্দেশক দণ্ড দি তেওঁৰ আগত আঁঠু ললে আৰু তেওঁক বিদ্ৰূপ কৰি কলে- “হে, ইহুদী সকলৰ ৰজা, জয় হওক!” (30) তাতে তেওঁলোকে যীচুৰ গাত থুই পেলালে আৰু দণ্ড ডাল লৈ মূৰত কোবালে।

তেওঁৰ মূৰত কাঁইটৰ মুকুট --> তেওঁলোকে তেওঁৰ গাত থুই পেলালে + তেওঁৰ মূৰত মাৰিলে।

I. লুকে লিখা শুভবাস্তৱতা 22:44 পাছত তেওঁ অতি যাতনা পাই বৰকৈ প্ৰাৰ্থনা কৰিব ধৰিলে; আৰু গোট বান্ধি মাটিলৈ বৈ যোৱা তেজৰ নিচিনাকৈ, তেওঁৰ ঘাম তেজময় হৈ গ'ল।

আৰু গোট বান্ধি মাটিলৈ বৈ যোৱা তেজৰ নিচিনাকৈ, তেওঁৰ ঘাম তেজময় হৈ গ'ল।

J. যোহানে লিখা শুভবাস্তৱতা 19:34 তথাপি সৈন্য সকলৰ এজনে বৰহাৰে খোঁচ মাৰি তেওঁৰ কোষ হানিলে; আৰু তেতিয়াই তাৰ পৰা তেজ আৰু পানী ওলাই আহিল।

এখন বৰহাৰে তেওঁৰ কোষত খুচিলে --> তেতিয়াই তাৰ পৰা তেজ আৰু পানী ওলাই আহিল।

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তাসমূহ — লাহে লাহে পঢ়ক, আৰু জানি থাকক যে ই আপোনাৰ বাবেই আছিল। যি মুখখনে তৰাসমূহ সৃষ্টি কৰিছিল, সেই মুখখন এনেদৰে বিকৃত কৰা হৈছিল যে চিনিব পৰা নগৈছিল। যি পিঠিখনে সকলো বস্তু ধৰি ৰাখিছিল, সেই পিঠিখন কোৰোঁৱাৰে ফাটি চিৰি দিয়া হৈছিল। যি হাতে কুঠি ৰোগীক সুস্থ কৰিছিল, সেই হাতত লোহাৰ কীলা খুন্দা হৈছিল। তেওঁৰ হাড়বোৰ গণিব পৰাকৈ বাহিৰত দেখা গৈছিল। এটা কীলাও খুন্দাৰ আগতেই ঘাম তেজৰ নিচিনাকৈ সৰি পৰিছিল। তেওঁক বলপূৰ্বক পৰাজিত কৰা হৈছিল, এনে নাছিল: তেওঁ স্বেচ্ছাই তেওঁৰ পিঠি দিছিল; তেওঁ তেওঁৰ মুখ লুকুৱাই ৰাখিছিল, এনে নাছিল। প্ৰতিটো কোৰোঁৱাৰ দাগ আছিল আপোনাৰ পাপ তেওঁৰ ওপৰত থোয়া, প্ৰতিটো ঘা আছিল আপোনাৰ অন্যায়, প্ৰতিটো টোপাল আছিল আপোনাৰ ঋণ। আৰু যেতিয়া সকলো সম্পূৰ্ণ হ'ল, তেওঁৰ কাষৰীয়াৰ পৰা তেজ আৰু পানী বাহিৰ হৈ আহিল — তেজ আপোনাক ধোৱাৰ বাবে, আৰু পানী আপোনাক তেওঁৰ মৃত্যুত মৈদাম দিবৰ বাবে। সেইবাবে যেতিয়া আপোনাক মন পালটন কৰি বাপ্তিস্ম লবৰ বাবে কোৱা হয়, তেতিয়া আপোনাক কঠিন কিবা কাম কৰিবৰ বাবে খুজা নহয়। আপোনাক আঁঠু পাতি, যিটোৱে তেওঁক সেই সকলো মূল্য দিয়াইছিল, সেইটো গ্ৰহণ কৰিবৰ বাবেই খুজা হৈছে।)

III. প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টত বিশ্বাস কৰা — আৰু নিজৰ মুখেৰে তেওঁক স্বীকাৰ কৰা

A. আদিপুস্তক 15:6 তেতিয়া অৱামে যিহোৱাত বিশ্বাস কৰিলে আৰু যিহোৱাই অৱামৰ বিশ্বাসক তেওঁৰ পক্ষে ধাৰ্মিকতা বুলি গণ্য কৰিলে।

[H539 aman ■]

তেওঁ যিহোৱাত বিশ্বাস কৰিলে --> তেওঁ ইয়াক তেওঁলৈ ধাৰ্মিকতাৰ অৰ্থে গণিলে।

B. ৰোমীয়া সকলৰ প্ৰতি পত্ৰ 4:3 কাৰণ ধৰ্মশাস্ত্ৰই কি কৈছে? অৱাহামে ঈশ্বৰত বিশ্বাস কৰাত, সেই বিশ্বাস তেওঁলৈ ধাৰ্মিকতাৰ অৰ্থে গণিত হ'ল।

অৱাহামে ঈশ্বৰত বিশ্বাস কৰাত --> সেই বিশ্বাস তেওঁলৈ ধাৰ্মিকতাৰ অৰ্থে গণিত হ'ল।

C. গননা পুস্তক 21:8 যিহোৱাই মোচিক ক'লে, “তুমি এটা বিষাক্ত সাপ সাজি এডাল খুটিৰ ওপৰত নিচানস্বৰূপে তুলি ৰাখিবা। তেতিয়া সাপে দংশা যিকোনো লোকে যদি তালৈ চায়, সেইজন জীৱ।” (9) তেতিয়া মোচিয়ে পিতলৰ এটা সাপ বনাই নিচানস্বৰূপে এডাল খুটিত তুলি ৰাখিলে। যেতিয়া সাপে কোনো মানুহক দংশিলে, তেতিয়া তেওঁ সেই পিতলৰ সাপলৈ দৃষ্টি কৰি জীলে।

দংশিত হোৱা প্ৰত্যেকজনে, তালৈ চাওঁতে --> জীয়াই থাকিব।

D. যোহানে লিখা শুভবাস্তৱতা 3:14 মোচিয়ে যেনেকৈ মৰুপ্ৰান্তত সাপটোক ওপৰত তুলিছিল, তেনেকৈ মানুহৰ পুত্ৰকো অৱশ্যেই ওপৰত উঠোৱা হ'ব, **[G4100 pisteuo ■]** (15) যাতে তেওঁত বিশ্বাস কৰা সকলোৱে অনন্ত জীৱন পাব পাৰে। (16) কাৰণ ঈশ্বৰে জগতক ইমান প্ৰেম কৰিলে যে, তেওঁ নিজৰ একমাত্ৰ পুত্ৰক দান কৰিলে, যাতে যি কোনোৱে তেওঁত বিশ্বাস কৰে, তেওঁ নষ্ট নহয়, কিন্তু অনন্ত জীৱন পায়।

যেনেকৈ মোচিয়ে মৰুভূমিত সাপ তুলি ধৰিছিল --> ঠিক তেনেকৈ মানুহৰ পুত্ৰকো তুলি ধৰা হ'ব লাগিব --> যাতে যিয়ে তেওঁত বিশ্বাস কৰে, তেওঁ বিনষ্ট নহৈ অনন্ত জীৱন পায়।

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা — এই দুটা কথা কাপনি লগে লগে ৰাখি চাওক, আৰু ইহঁতে শিকাব। মৰুভূমিত, মৃত্যুমুখত পৰা মানুহবিলাকক নিজে কোনো উপায়েৰে আৰোগ্য পাব বুলি কোৱা নাছিল। তাংবিলাকক বিশ্বাসৰে চাব বুলি কোৱা হৈছিল, ঈশ্বৰে খুঁটা তুলি ধৰা বস্তুটোৰ ফালে — আৰু তেওঁলোক জীয়াই থাকিল। যীচুৱে কৈছে সেই খুঁটাটো তেওঁৰ নিজৰ ত্ৰুচৰ প্ৰতিচ্ছবি আছিল। বিশ্বাস কৰাটোৱেই সেই চাওৱা কাৰ্য। কোনো লোকে কিবা এটাৰ পৰা মন পালটন নকৰাৰ আগতেই, বা কিবা এটা পালন কৰাৰ আগতেই, তেওঁ প্ৰথমে সম্পূৰ্ণ হৃদয়েৰে সেই তুলি ধৰা জনৰ ফালে চাব লাগে, আৰু তেওঁক বিশ্বাস কৰিব লাগে। আৰু চাওক অৱাহামক: তেওঁ বিশ্বাস কৰিলে, আৰু ঈশ্বৰে তাকেই তেওঁৰ পক্ষে ধাৰ্মিকতা বুলি গণিলে — বিধানৰ আগতে, কোনো আনুষ্ঠানিকতাৰ আগতে। বিশ্বাসেই সকলো কথাৰ আৰম্ভণি স্থান। কিন্তু চাওক পাছৰ পদবিলাকত বিশ্বাস কেনেকৈ শীঘ্ৰেই পালনৰ ফালে গতি কৰে — সেই ৰাতিয়েই, সেই সময়তেই।)

E. ৰোমীয়া সকলৰ প্ৰতি পত্ৰ 10:8 কিন্তু ই কি কয়? “সেই বাক্য তোমাৰ ওচৰত, তোমাৰ মুখত আৰু তোমাৰ হৃদয়তে আছে।” সেয়ে আমি ঘোষণা কৰা বিশ্বাসৰ বাক্য। **[G3670 homologeo ■]** (9) কিয়নো আপুনি যদি নিজ মুখেৰে যীচুক প্ৰভু বুলি স্বীকাৰ কৰে আৰু ঈশ্বৰে যে তেওঁক মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা তুলিলে, ইয়াক যদি হৃদয়েৰে বিশ্বাস কৰে, তেনেহলে পৰিত্ৰাণ পাব। (10) কাৰণ ধাৰ্মিকতাৰ কাৰণে হৃদয়েৰে বিশ্বাস কৰা হয়; আৰু পৰিত্ৰাণৰ কাৰণে মুখেৰে স্বীকাৰ কৰা হয়।

তোমাৰ মুখেৰে প্ৰভু যীচুক স্বীকাৰ কৰা + তোমাৰ হৃদয়ত বিশ্বাস কৰা যে ঈশ্বৰে তেওঁক মৃতবিলাকৰ মাজৰ পৰা তুলিলে --> তুমি পৰিত্ৰাণ পাব।

F. ৰোমীয়া সকলৰ প্ৰতি পত্ৰ 10:13 কাৰণ যি কোনোৱে প্ৰভুৰ নামেৰে প্ৰাৰ্থনা কৰে, তেওঁ পৰিত্ৰাণ পাব।

কাৰণ যি কোনোৱে প্ৰভুৰ নামেৰে প্ৰাৰ্থনা কৰে --> তেওঁ পৰিত্ৰাণ পাব।

G. ৰোমীয়া সকলৰ প্ৰতি পত্ৰ 10:17 এতেকে শ্ৰৱণৰ দ্বাৰাই বিশ্বাস আৰু খ্ৰীষ্টৰ বাক্যৰ দ্বাৰাইহে শ্ৰৱণ হয়।

বিশ্বাস শুনাৰ দ্বাৰাই আহে --> আৰু শুনা ঈশ্বৰৰ বাক্যৰ দ্বাৰাই।

H. পাঁচনি সকলৰ কৰ্ম 16:29 তেতিয়া কাৰাগাৰৰ অধ্যক্ষই কাৰোবাক চাকি আনিবলৈ কৈ ভিতৰলৈ দৌৰি গ'ল আৰু ভয়তে কঁপি কঁপি পৌল আৰু টিলৰ আগত উবুৰি খাই পৰিল। **[G4100 pisteuo ■]** (30) তেওঁলোকক বাহিৰলৈ আনি সুধিলে, “মহাশয় সকল, পৰিত্ৰাণ পাবলৈ হ'লে মই কি কৰিব লাগিব?” (31) তেওঁলোকে ক'লে, “প্ৰভু যীচুত বিশ্বাস কৰক, তেতিয়া আপুনি আৰু আপোনাৰ ঘৰৰ সকলোৱে পৰিত্ৰাণ লাভ কৰিব।”

(32) তেওঁলোকে তাৰ পাছত কাৰাগাৰৰ অধ্যক্ষৰ লগতে তেওঁৰ ঘৰৰ সকলোকে প্ৰভুৰ বাক্য ক'লে। (33) কাৰাগাৰৰ অধ্যক্ষই সেই নিশাই পৌল আৰু চীলক লৈ গৈ তেওঁলোকৰ আঘাতৰ ঠাইবোৰ ধুই দিলে আৰু তেওঁ সপৰিয়ালে তেতিয়াই বাপ্তিস্ম গ্ৰহণ কৰিলে।

মহাশয়সকল, পবিত্ৰাণ পাবৰ কাৰণে মই কি কৰিব লাগে? --> প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টত বিশ্বাস কৰ --> আৰু তেওঁ আৰু তেওঁৰ সকলোৱে সেই সময়তে বাপ্তিস্ম নিলে।

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা — গোটেই বাইবেলখনত মাত্ৰ দুবাৰহে এই একেটা প্ৰশ্ন মুখেৰে সোধা হৈছে: ইয়াত ফিলিপীৰ কাৰাগাৰত, আৰু পঞ্চাশ দিনৰ পৰ্বত পাঁচনি কৰ্মৰ পুস্তকত। দুয়োটা উত্তৰ কাষে কাষে থওক। পঞ্চাশ দিনৰ পৰ্বৰ লোকসকলে ইতিমধ্যে শুনিছিল আৰু ইতিমধ্যে বিশ্বাস কৰিছিল — সেয়েহে তেওঁলোকৰ হৃদয় বিজ্ঞা হৈছিল — সেয়েহে পিতৰে পৰৱৰ্তী পদক্ষেপৰ পৰা আৰম্ভ কৰিলে: মন-পালটন কৰক, আৰু বাপ্তিস্ম লওক। কাৰাগাৰৰ ৰক্ষীজনে তেতিয়ালৈকে একো নাজানিছিল, সেয়েহে পৌলে প্ৰথম পদক্ষেপৰ পৰা আৰম্ভ কৰিলে: বিশ্বাস কৰক — আৰু তাৰ পিছত তেওঁক প্ৰভুৰ বাক্য কলে, আৰু ৰাতিৰ সেই একে সময়তে সেই মানুহজনক বাপ্তিস্ম দিয়া হ'ল। দুটা আৰম্ভণি, এটা পথ। বিশ্বাস কৰাটো বাপ্তিস্মৰ প্ৰতিদ্বন্দ্বী নহয়, আৰু বাপ্তিস্মও বিশ্বাসৰ প্ৰতিদ্বন্দ্বী নহয়; বিশ্বাসেই সেই হৃদয় যিয়ে আজ্ঞা পালন কৰে, আৰু সেই একে সময়তেই যথেষ্ট শীঘ্ৰ।)

I. ইব্ৰীসকলৰ প্ৰতি পত্ৰ 11:6 কিন্তু বিনা বিশ্বাসেৰে ঈশ্বৰক সন্তুষ্ট কৰা অসাধ্য; কিয়নো, ঈশ্বৰ যে আছে, আৰু তেওঁ যে তেওঁক বিচৰা লোকৰ পুৰস্কাৰ দিওঁতা হয়, ইয়াকে তেওঁৰ ওচৰলৈ চপা মানুহে বিশ্বাস কৰিব লাগে।

বিশ্বাস নহলে তেওঁক সন্তুষ্ট কৰাটো অসম্ভৱ --> যি জনে ঈশ্বৰৰ ওচৰলৈ আহে, তাই অবশ্যেই বিশ্বাস কৰিব লাগে যে, তেওঁ আছে।

IV. উত্তৰ — মন-পালটন কৰা, বাপ্তিস্ম লোৱা, পবিত্ৰ আত্মা গ্ৰহণ কৰা

পাঁচনি সকলৰ কৰ্ম 2:38 তেতিয়া পিতৰে তেওঁলোকক কলে, “আপোনালোকে পাপ ক্ষমা পাবলৈ অনুতপ্ত হওক আৰু যীচু খ্ৰীষ্টৰ নামেৰে প্ৰতিজনে বাপ্তিস্ম গ্ৰহণ কৰক, তেনে কৰিলেহে আপোনালোকে পবিত্ৰ আত্মা পাব। **[G859 aphasis ■] [G907 baptizo ■] [G3340 metaneo ■]** (39) কিয়নো আপোনালোক আৰু আপোনালোকৰ সন্তান সকললৈ আৰু দূৰৈত থকা লোক সকলৰ কাৰণেও এই প্ৰতিজ্ঞা আছে যে, আমাৰ প্ৰভু পৰমেশ্বৰে সকলোকে নিমন্ত্ৰণ কৰিব।

মন পালটানো + পাপ মোচনৰ কাৰণে যীচু খ্ৰীষ্টৰ নামত বাপ্তিস্ম লওক --> তোমালোকে পবিত্ৰ আত্মাৰূপ বৰদান পাব।

V. মন-পালটন কৰক

A. পাঁচনি সকলৰ কৰ্ম 3:19 এই কাৰণে মন-পালটাই ঘূৰি আহক যাতে, আপোনালোকৰ পাপ-মোচন হয় আৰু প্ৰভুৰ সন্মুখৰ পৰা শাস্তিযুক্ত কাল যেন আহে;

অনুতাপ কৰক + পৰিবৰ্তিত হওক --> যাতে তোমালোকৰ পাপসমূহ মচি পেলোৱা হয়।

B. লুকে লিখা শুভবৰ্তা 13:3 মই আপোনালোকক কওঁ তেনে নহয়; কিন্তু মন-পালটন নকৰিলে, আপোনালোক সকলোৱে সেইদৰে বিনষ্ট হ'ব।

যদি তোমালোকে মন-পালটন নকৰা --> তোমালোক সকলোৱে সেইদৰে বিনষ্ট হ'ব।

C. 2 কৰিন্থীয়া 7:10 কাৰণ ঈশ্বৰৰ ইচ্ছাৰ দৰে হোৱা মনোদুখে, অনুতপ্ত নোহোৱাকৈয়ে পৰিত্ৰাণলৈ মন-পালটন কৰায়; কিন্তু সাংসাৰিক মনোদুখে অপৰিৱৰ্তনীয় মৃত্যু সাধন কৰে।

কাৰণ ঈশ্বৰৰ ইচ্ছাৰ দৰে হোৱা মনোদুখে --> কিন্তু সাংসাৰিক মনোদুখে অপৰিৱৰ্তনীয় মৃত্যু সাধন কৰে।

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা — ইয়াক এটা সৰু কথা বুলি নাভাবিব, যাক একবাৰ কোৱাই সামৰি থোৱা হয়। মন-পালটন, আৰু এই ধৰণৰ শব্দবোৰ সমগ্ৰ বাইবেলত এশ বাৰ (১১২) বাৰ শুনা যায় — পুৰণি নিয়মত ছেচাল্লিচ (৪৬) বাৰ, আৰু নতুন নিয়মত ছয়ষষ্ঠি (৬৬) বাৰ। ভাববাদীসকলৰ ফিৰি আই, ফিৰি আই বুলি কৈ কান্দোৱাৰ পৰা, যোহনৰ মন-পালটন কৰা বুলি কান্দোনলৈ, প্ৰভু নিজে, পাঁচনিসকল, আৰু পুনৰুত্থিত খ্ৰীষ্টই মণ্ডলীবোৰক লিখাৰ পৰাও — উৎপত্তিৰ পুস্তকৰ পৰা প্ৰকাশিত বাক্যলৈকে এটাই মাত শুনা যায়: ফিৰি আই। ঈশ্বৰে মানুহক ইয়াৰ প্ৰতি আমন্ত্ৰণ জনাবলৈ কেতিয়াও এবাৰৰ বাবেও বন্ধ কৰি নাই। আৰু কোনেও ইয়াক কৰি থাকিবলৈ বন্ধ কৰিব নালাগে।)

VI. পাপ মোচনৰ কাৰণে খ্ৰীষ্টৰ মध्ये বাপ্তিস্ম গ্ৰহণ কৰক

A. পাঁচনি সকলৰ কৰ্ম 22:16 এতিয়া কিয় পলম কৰিছা? উঠা, তেওঁৰ নামত প্ৰাৰ্থনা কৰি বাপ্তাইজিত হৈ, নিজৰ পাপ ধুই পেলোৱা। **[G907 baptizo ■]**

"উঠ, বাপ্তিস্ম লও, আৰু প্ৰভুৰ নাম কাকুতি কৰি তোমাৰ পাপবোৰ ধুই পখাল --> প্ৰভুৰ নাম ধৰি মাতি।"

B. ৰোমীয়া সকলৰ প্ৰতি পত্ৰ 6:4 এতেকে পিতৃৰ মহিমাৰ যোগে যেনেকৈ খ্ৰীষ্টক মৃত সকলৰ মাজৰ পৰা তোলা হ'ল, তেনেকৈ আমিও যেন নতুনতাত জীৱন-যাপন কৰোঁ, এই কাৰণে বাপ্তিস্মৰ যোগেদি আমি তেওঁৰ সৈতে মৃত্যুৰ উদ্দেশ্যে মৈদামত থোৱা হ'লোঁ।

বাপ্তিস্মৰ দ্বাৰাই তেওঁৰ সৈতে মৃত্যুত মৈদাম দিয়া হ'ল --> সেইদৰেই আমিও নতুন জীৱনত চলিব লাগে।

C. কলচীয়া পত্ৰ 2:12 বাপ্তিস্মত আপোনালোক তেওঁৰ সৈতে মৈদামত থোৱা হ'ল আৰু ঈশ্বৰৰ কাৰ্য সাধন শক্তিত বিশ্বাস কৰাৰ দ্বাৰাই তেওঁৰ সৈতে তোলাও হ'ল।

বাপ্তিস্মত তেঁৱেৰ সৈতে মৈদাম দিয়া হ'ল --> ঈশ্বৰৰ কাৰ্যৰ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই তেঁৱেৰ সৈতে উত্থিত হ'ল।

D. 1 পিতৰ 3:21 সেই জল বাপ্তিস্মৰ প্ৰতীক, যাৰ যোগে আপোনালোকে ৰক্ষা পালে। সেই বাপ্তিস্মৰ যোগেদি শৰীৰৰ ময়লা আতৰোৱা নহয়, কিন্তু ঈশ্বৰৰ ওচৰত সৎ বিবেক বজায় ৰখাৰ কাৰণে এক আবেদন। যীচু খ্ৰীষ্টৰ পুনৰুত্থানৰ যোগেদিহে আপোনালোকে ৰক্ষা পালে।

বাপ্টিস্মই এতিয়া আমাক পৰিত্ৰাণ কৰে = ঈশ্বৰৰ প্ৰতি এক শুদ্ধ বিবেকৰ উত্তৰ।

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা — সেই পানীয়ে ৰক্ষা নকৰে। ঈশ্বৰৰ প্ৰতি সৎ বিবেকৰ প্ৰত্যুত্তৰেই ৰক্ষা কৰে: বাপ্টিস্মৰ আজ্ঞা পালনৰ দ্বাৰা বিবেকত প্ৰয়োগ কৰা তেজ, আৰু নতুন জীৱনৰ বাবে উত্থাপিত হৈছে সেই ব্যক্তি।)

2 ৰাজাৱলি 5:10 ইলীচাই এজন লোকৰ দ্বাৰাই তেওঁৰ ওচৰলৈ এই বাৰ্তা কৈ পঠালে, “আপুনি যাওঁক আৰু যৰ্দন নদীত সাতবাৰ জোবোৰা মাৰক, তাতে আপোনাৰ গাৰ মঙহ পূৰ্বৰ দৰে হৈ পৰিব আৰু আপুনি শুচি হ’ব।” **[H2891 taher ■]**

যাও, যৰ্দনত সাতবাৰ গা ধুই আহ --> তোমাৰ গা ভাল হ’ব, আৰু তুমি শুচি হ’বা।

2 ৰাজাৱলি 5:13 তেতিয়া দাসবোৰে তেওঁৰ ওচৰ চাপি আহি নিবেদন কৰি ক’লে, “হে মোৰ পিতৃ, ভাববাদীজনে আপোনাক কোনো কষ্টৰ কাম কৰিবলৈ দিয়া হ’লে, আপুনি জানো তাক নকৰিলেহেঁতেন? তেন্তে কোনো ডাঙৰ কথা, তেওঁ কেৱল কৈছে যে, ‘জোবোৰা মাৰি শুচি হোৱা’; সেয়ে আপুনি তাক কৰা উচিত।”

যদি ভাববাদীজনে তোমাক কোনো মহৎ কাৰ্য কৰিবলে কলে হেঁতেন, তেন্তে সেয়া তুমি কৰিবা নেকি? --> তেনেহলে তেঁৱে যেতিয়া কয়, ধুই শুচি হ’বা, তেতিয়া কিয় নহবা?

2 ৰাজাৱলি 5:14 তেতিয়া নামানে ঈশ্বৰৰ লোকৰ কথা অনুসাৰে যৰ্দন নদীত নামি গৈ সাত বাৰ ডুব মাৰিলে আৰু তেতিয়াই তেওঁৰ দেহ পূৰ্বৰ দৰে শুচি হ’ল। একেবাৰে সৰু ল’ৰাৰ দৰে তেওঁৰ গাৰ ছাল পৰিস্কাৰ হ’ল।

তেৱেঁ যৰ্দনত সাতবাৰ ডুব দিলে --> তাতে তাৰ গা সৰু লৰাৰ গাৰ নিচিনা হ’ল, আৰু তেওঁ শুচি হ’ল।

(মোৰ ব্যক্তিগত ভাৱনা — ইয়াত সেই একেটা সত্যই বহু আগতে চিত্ৰিত হৈ আছে। নামান এজন মহান লোক আছিল, আৰু কুৰ্ত্তৰোগী আছিল, আৰু তাক এটা সৰু কাম কৰিবলৈ কোৱা হৈছিল: যৰ্দনত গিয়ে সাতবাৰ ধুই লওক, আৰু শুচি হওক। তাই খিলাপ হৈ পৰিছিল, আৰু কোনো মহৎ কাৰ্যৰ আশা কৰিছিল, আৰু ভাবিছিল যে তাৰ নিজ দেশৰ নদীবিলাক ইশ্ৰায়েলৰ পানীতকৈ ভাল — যেনেকৈ মানুহবিলাকে এতিয়াও এনে সহজ আজ্ঞাত উজুকি পৰে। কিন্তু যৰ্দনৰ পানীয়ে তাক কেতিয়াও সুস্থ কৰা নাছিল; ঈশ্বৰে নাম কৰা পানীত ঈশ্বৰৰ বাক্য পালন কৰাই তাক সুস্থ কৰিছিল। তাই নামি গিয়ে সাতবাৰ ডুব দিলে, আৰু তাৰ গাৰ ছাল এজন সৰু শিশুৰ ছালৰ নিচিনা হৈ পৰিল। এইদৰেই এজন লোক নতুনকৈ জন্ম হয়: নিজৰ কোনো মহৎ প্ৰয়াসৰে নহয়, কিন্তু আজ্ঞা পালন কৰি তললে নামি, আৰু নতুন শিশু হৈ ওপৰলৈ উঠি, আৰু শুচি হৈ।)

E. মাৰ্কে লিখা শুভবাৰ্তা 16:16 তাতে যি জনে বিশ্বাস কৰি বাপ্টিস্ম হৈছিল, তেওঁ পৰিত্ৰাণ পাব কিন্তু যি জনে অবিশ্বাস কৰে, তেওঁক দণ্ডাজ্ঞা কৰা হ’ব। **[G907 baptizo ■]**

যি জন বিশ্বাস কৰি বাপ্টিস্ম হৈছিল --> তেৱেঁই পৰিত্ৰাণ পাব।

F. যোহানে লিখা শুভবাৰ্তা 3:5 যীচুৱে উত্তৰ দিলে, “মই আপোনাক সঁচাকৈয়ে কৈছোঁ, জল আৰু আত্মাৰ পৰা জন্ম নহ’লে, কোনোও ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যত সোমাব নোৱাৰে।” **[G1080 gennao ■]**

যদি কোনো মানুহে পানী আৰু আত্মাৰে জন্ম নলয় --> তেওঁ ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যত সোমাব নোৱাৰে।

G. গালাতীয়া পত্ৰ 3:27 কাৰণ আপোনালোক যি সকলে খ্ৰীষ্টত বাপ্টিস্ম লৈছে, তেওঁলোক সকলোৱেই নিজক খ্ৰীষ্টৰে ঢাকিলে। **[G907 baptizo ■]**

কাৰণ আপোনালোক যি সকলে খ্ৰীষ্টত বাপ্টিস্ম লৈছে --> তেওঁলোক সকলোৱেই নিজক খ্ৰীষ্টৰে ঢাকিলে।

H. তীতৰ প্ৰতি পত্ৰ 3:4 কিন্তু যেতিয়া আমাৰ ত্ৰাণকৰ্তা ঈশ্বৰৰ মধুৰ স্নেহ স্বভাব আৰু মনুষ্য জাতিলৈ প্ৰেম প্ৰকাশিত হল, (5) তেতিয়া আমাৰ ধাৰ্মিকতাৰ কাৰণে নহয়, কিন্তু তেওঁ নিজ দয়া অনুসাৰে নতুন জন্মৰ স্নান আৰু পবিত্ৰ আত্মাই নতুন কৰাৰ দ্বাৰাই আমাৰ পৰিত্ৰাণ কৰিলে।

আমাৰ ত্ৰাণকৰ্তা ঈশ্বৰৰ দয়া আৰু প্ৰেম প্ৰকাশিত হ’ল --> ধাৰ্মিকতাৰ কৰ্মৰ দ্বাৰাই নহয় --> তেওঁৰ দয়া অনুসাৰে তেওঁ আমাক পুনৰজন্মৰ স্নানৰ দ্বাৰাই পৰিত্ৰাণ কৰিলে।

I. ইফিচীয়া পত্ৰ 2:8 কিয়নো অনুগ্ৰহৰ যোগেদি বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই আপোনালোকে পৰিত্ৰাণ পালে; আৰু সেয়ে আমাৰ পৰা নহয়; কিন্তু সেয়া ঈশ্বৰৰহে এক দান। **[G5485 charis ■]** (9) কোনোও যেন গৰ্ব কৰিব নোৱাৰে, সেয়ে কৰ্মৰ পৰাও নহয়। (10) কিয়নো আমি ঈশ্বৰৰ কাৰিকৰী; যি সৎ কাম ঈশ্বৰে আমাৰ কাৰণে আগেয়ে প্ৰস্তুত কৰিলে, সেই পথত চলিবলৈ আৰু সৎ কাম কৰিবলৈ ঈশ্বৰে আমাক খ্ৰীষ্ট যীচুত সৃষ্টি কৰিলে।

অনুগ্ৰহৰেই তোমালোক বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই পৰিত্ৰাণ পাইছা = এইটো ঈশ্বৰৰ দান --> কৰ্মৰ দ্বাৰাই নহয়, যাতে কোনোও গৌৰৱ কৰিব নোৱাৰে --> আমি তেওঁৰেই সৃষ্টি, খ্ৰীষ্ট যীচুত সংকৰ্মৰ কাৰণে সৃষ্ট।

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা — এই দুটা সত্যক একেলগে ধাৰণ কৰক, আৰু তাত কোনো সংঘাত নাই। অনুগ্ৰহ হৈছে উপহাৰ; বিশ্বাসে তাক গ্ৰহণ কৰে; আৰু বাপ্টিস্ম কোনো কাম নহয় যিয়ে কোনো বস্তু অৰ্জন কৰে, নামানে নদীত ডুব দি তাৰ আৰোগ্য অৰ্জন কৰাৰ দৰেই নহয়, বা মৃত্যুৰ মুখত থাকা লোকসকলে পিতলৰ সাপটোৰ ফালে চাই তাৰ জীৱন অৰ্জন কৰাৰ দৰেই নহয়। ঈশ্বৰে সকলো যুগুত কৰিলে; মানুহে কেৱল মানি চলে আৰু গ্ৰহণ কৰে। পানীৰ পৰা উঠি অহা মানুহজনৰ গৌৰৱ কৰিবলগীয়া কিছুই নাই — তাক মৰি দাফন দিয়া হৈছিল, আৰু ঈশ্বৰে তাক উঠাইছিল। ইয়াক ওপৰত ১ পিতৰ ৩:২১ ৰ বিষয়ে কোৱা হৈছিল, আৰু ইয়াতো সত্য: ইয়াত পানী নহয়, আৰু আমাৰ নিজৰ হাতৰ কামো নহয়। ইয়াক অনুগ্ৰহ, বিশ্বাসৰ আজ্ঞাধীনতাৰ মাধ্যমত গ্ৰহণ কৰা। আৰু ঠিক পিছৰ পদটোতেই কোৱা হৈছে কামবোৰ কিয়ৰ বাবে: পৰিত্ৰাণৰ ভিত্তি নহয়, বৰং তাৰ ফল — আমি ঈশ্বৰৰ নিজৰ হস্তকৰ্ম, খ্ৰীষ্ট যীচুত নতুনকৈ সৃষ্ট হৈছো যাতে আমি সেই সংকৰ্মবোৰত চলি যাব পাৰো যিবোৰ তেওঁ আগেয়ে আমাৰ বাবে যুগুত কৰি ৰাখিছিল। যিয়ে আজ্ঞা মানি চলে তেৱেঁ উপহাৰ অৰ্জন কৰা নাই, আৰু যিয়ে ইয়াক অৰ্জন বুলি কয় তেৱেঁ আজ্ঞাটো বুঝা নাই।)

J. 1 তীমথিয় 1:13 যদিও আগেয়ে মই খ্ৰীষ্টৰ নিন্দক আছিলোঁ, অত্যাচাৰী আৰু হিংস্ৰ আছিলোঁ, তথাপি তেওঁ মোক দয়া কৰিলে কাৰণ মই নুবুজি অবিশ্বাসী হৈ সেইবোৰ কৰিছিলোঁ।

একজন নিন্দক + এজন উপদ্ৰৱকাৰী + অপমানকাৰী --> কিন্তু মই দয়া প্ৰাপ্ত হলোঁ।

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা — এই আজ্ঞাধীনতাৰ দ্বাৰা কাৰ পাপ ধুই পৰিষ্কাৰ কৰা হৈছিল সেই বিষয়ে লক্ষ্য কৰক। তাৰ্চাচৰ টোলে খ্ৰীষ্টৰ পথৰ প্ৰতি মৃত্যুপৰ্যন্ত অত্যাচাৰ কৰিছিল। তেওঁ পুৰুষ আৰু মহিলাক বন্দী কৰি বন্দীশালাত টানি লৈ গৈছিল, তেওঁ এজন নিন্দক আৰু ঈশ্বৰৰ লোকসকলৰ প্ৰতি অত্যাচাৰী আছিল। প্ৰভু নিজেই বাটতে তেওঁক সাক্ষাৎ কৰিলে, তেওঁক মাটিত পেলাই দিলে, আৰু আকাশৰ পৰা তেওঁৰ সৈতে কথা হ'ল। আৰু তথাপিও, তিনি দিনৰ পাছত, অননিয়াক পঠাই দিয়া হ'ল এই কথা কবৰ বাবে: উঠি বাপ্তাইজিত হওক, আৰু প্ৰভুৰ নাম ধৰি প্ৰাৰ্থনা কৰি তোমাৰ পাপ ধুই পৰিষ্কাৰ কৰা। যদি দামাস্কাসৰ বাটত হৈ থাকিল পোহৰে টোলৰ পাপ ধুই পৰিষ্কাৰ কৰিব নোৱাৰিলে, কিন্তু আজ্ঞাধীনতাৰ পানীয়ে কৰিলে, তেন্তে কোনেও নিজৰ পাপ আঁতৰ কৰাটো ঈশ্বৰে সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ পাপীৰ বাবে দিয়া উপায়তকৈ কোনো সহজ উপায়ে হয় বুলি ভাবিব নালাগে।)

VII. পবিত্ৰ আত্মাৰ দান গ্ৰহণ কৰা

A. পাঁচনি সকলৰ কৰ্ম 19:5 এই কথা শুনি তেওঁলোকে প্ৰভু যীচুৰ নামেৰে বাপ্তাইজিত হ'ল। (6) ইয়াৰ পাছত পৌলে যেতিয়া তেওঁলোকৰ গাত হাত দিলে, তেতিয়া তেওঁলোকৰ ওপৰলৈ পবিত্ৰ আত্মা আহিল; তাতে তেওঁলোকে নানা ভাষাৰে কথা কৈ ভাবোক্তি প্ৰচাৰ কৰিলে।

প্ৰভু যীচুৰ নামত বাপ্তিস্ম লোৱা --> তেওঁলোকৰ ওপৰত পবিত্ৰ আত্মা আহিল।

B. ৰোমীয়া সকলৰ প্ৰতি পত্ৰ 8:9 যিয়েই নহওক, আপোনালোক মাংসৰ বশত নহয় কিন্তু আত্মাৰ বশতহে আছে, আৰু সেয়াই যদি সত্য হয়, তেনেহলে ঈশ্বৰৰ আত্মা আপোনালোকৰ অন্তৰত বাস কৰে। কিন্তু যি জনত খ্ৰীষ্টৰ আত্মা নাই, তেওঁ খ্ৰীষ্টৰ নহয়।

যদি কোনো মানুহৰ খ্ৰীষ্টৰ আত্মা নাই --> তেওঁ তেওঁৰ নহয়।

C. পাঁচনি সকলৰ কৰ্ম 2:39 কিয়নো আপোনালোক আৰু আপোনালোকৰ সন্তান সকললৈ আৰু দূৰৈত থকা লোক সকলৰ কাৰণেও এই প্ৰতিজ্ঞা আছে যে, আমাৰ প্ৰভু পৰমেশ্বৰে সকলোকে নিমন্ত্ৰণ কৰিব।

এই প্ৰতিজ্ঞা তোমালোকৰ বাবে + তোমালোকৰ সন্তান-সন্ততিৰ বাবে + আৰু দূৰত থকা সকলো লোকৰ বাবে।

D. ইফিচীয়া পত্ৰ 1:13 আপোনালোকেও খ্ৰীষ্টতে সত্যৰ বাক্য, পৰিত্ৰাণ লাভৰ শুভবাতা শুনি তেওঁত বিশ্বাস কৰিলে। আপোনালোকক উত্তৰাধিকাৰৰ অৰ্থে ঈশ্বৰৰ প্ৰতিজ্ঞাযুক্ত পবিত্ৰ আত্মাৰে মোহৰ মৰা হ'ল। (14) ঈশ্বৰে যি সকলো প্ৰতিজ্ঞা কৰিছে, সেই সকলো প্ৰতিজ্ঞা সম্পূৰ্ণকৈ প্ৰাপ্তি নোহোৱালৈকে সেই আত্মা আমাৰ উত্তৰাধিকাৰৰ বইনা স্বৰূপ হৈ আছে। এই সকলোবোৰৰ দ্বাৰাই ঈশ্বৰৰ মহিমাৰ প্ৰশংসা হব।

আপোনালোকক সেই প্ৰতিজ্ঞাৰ পবিত্ৰ আত্মাৰে মোহবাংকিত কৰা হ'ল --> যি আমাৰ উত্তৰাধিকাৰৰ বন্ধক।

E. 2 কৰিন্থীয়া 1:22 তেৱেঁই আমাৰ হৃদয়ত বইনাস্বৰূপে পবিত্ৰ আত্মা দি আমাৰ জীৱনত মোহৰো মাৰিলে।

আমাক মুদ্ৰাংকিত কৰিলে + আমাৰ হৃদয়ত আত্মাক জামিন স্বৰূপে দিলে।

F. ইফিচীয়া পত্ৰ 4:30 মুক্তি দিনৰ অৰ্থে ঈশ্বৰৰ যি পবিত্ৰ আত্মাত আপোনালোকক মোহৰ মৰা হল, তেওঁক অসন্তুষ্ট নকৰিব।

ঈশ্বৰৰ পবিত্ৰ আত্মাক দুখ নিদিব --> যাৰ দ্বাৰাই তোমালোক মুক্তিৰ দিনলৈকে মুদ্ৰাংকিত হৈ আছে।

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা — পবিত্ৰ আত্মা কেৱল কিছুমান বাহনি কৰা লোকৰ বাবে দিয়া কোনো পুৰস্কাৰ নহয়। তেওঁ হৈছে ৰজাৰ সীল, যিসকল তেওঁৰ নিজৰ লোক তেওঁলোকৰ ওপৰত থোৱা, আৰু আগগমী ধন — উত্তৰাধিকাৰৰ প্ৰথম অংশ, যিটো আগতীয়াকৈ দিয়া হয় — যে মুক্তিৰ দিনলৈকে তুমি তেওঁৰেই আছ। সেয়েহে প্ৰশ্নটো স্পষ্টভাৱে থিয় হয়, আৰু ইয়াক সোধাই লাগিব: তুমি পবিত্ৰ আত্মা লাভ কৰিছা নে? কিয়নো বচনে স্পষ্টভাৱে কৈছে: খ্ৰীষ্টৰ আত্মা নথকা কোনো লোক তেওঁৰ নহয়। সীল নথকা এখন চিঠি ৰজাৰ চিঠি নহয়। আত্মা নথকা মানুহ এতিয়াও খ্ৰীষ্টৰ নহয়। তেওঁক লাভ নোহোৱালৈকে তেওঁক বিচাৰি থকা।)

VIII. অবিচলিতভাৱে থাকি যাওক — পাঁচনিসকলৰ শিক্ষা, সহভাগিতা, পিঠা ভঙা, প্ৰাৰ্থনা

A. পাঁচনি সকলৰ কৰ্ম 2:41 তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁৰ কথা গ্ৰহণ কৰি বাপ্তিস্ম ললে আৰু সেই দিনাই প্ৰায় তিনি হাজাৰ লোকক তেওঁলোকৰ লগত লগ লগোৱা হ'ল। [G4342 proskartereo ■] (42) পাছত তেওঁলোকে পাঁচনি সকলৰ উপদেশত, সহভাগিতাত, পিঠা ভঙাত আৰু প্ৰাৰ্থনাত লাগি থাকিল।

যিসকলে আনন্দেৰে তেওঁৰ বাক্য গ্ৰহণ কৰিলে, তেওঁলোকে বাপ্তিস্ম গ্ৰহণ কৰিলে --> তেওঁলোকে পাঁচনিসকলৰ শিক্ষা + সহভাগিতা + পিঠা ভঙা + প্ৰাৰ্থনাত অবিচলিতভাৱে থাকিল।

B. পাঁচনি সকলৰ কৰ্ম 2:46 তাৰ পাছত সকলোৱে এক উদ্দেশ্যত সদায় মন্দিৰলৈ গৈ থাকিল আৰু ঘৰে ঘৰে পিঠা ভাঙি ঈশ্বৰৰ স্তুতি কৰি, সকলোৱে আনন্দেৰে আৰু নশ্ৰ হৃদয়েৰে খোৱা-বোৱা কৰিলে; (47) আৰু ঈশ্বৰৰ স্তুতি কৰি সকলো লোকৰ আদৰৰ পাত্ৰ হ'ল। প্ৰভুৱে দিনে দিনে পৰিত্ৰাণ পোৱা লোক সকলক তেওঁলোকৰ লগত লগ লগাই দিলে।

প্ৰতিদিনে একমতেৰে থাকি --> প্ৰভুৱে পৰিত্ৰাণ পাব লগীয়া লোকসকলক প্ৰতিদিনে মণ্ডলীত মিলাইছিল।

C. 1 কৰিন্থীয়া 11:23 কিয়নো যি শিক্ষা মই প্ৰভুৰ পৰা পাই আপোনালোকক দিলোঁ, সেয়ে এই, “প্ৰভু যীচুক যি ৰাতি শত্ৰুৰ হাতত শোধাই দিয়া হৈছিল, (24) সেই ৰাতিয়েই তেওঁ পিঠা লৈ, ধন্যবাদ কৰি ভাঙি ক'লে, ‘তোমালোকৰ কাৰণে এই মোৰ শৰীৰ যি তোমালোকৰ বাবে ভঙা হব; মোক সুঁৱৰিবৰ অৰ্থে, তোমালোকে ইয়াকে কৰিবা’। (25) এইদৰে ভোজনৰ পাছত, তেওঁ পান-পাত্ৰকো লৈ ক'লে, ‘এই পান-পাত্ৰ মোৰ তেজৰ দ্বাৰাই হোৱা নতুন নিয়ম; তোমালোকে যিমান বাৰ ইয়াক পান কৰা, সিমান বাৰ মোক সুঁৱৰিবৰ অৰ্থে, ইয়াকে কৰিবা’। (26) কিয়নো আপোনালোকে যিমান বাৰ এই পিঠা খায় আৰু এই পাত্ৰত পান কৰে, প্ৰভু নহালৈকে সিমান বাৰ আপোনালোকে তেওঁৰ মৃত্যু প্ৰচাৰ কৰি আছে।”

মই প্ৰভুৰ পৰা পাইছিলোঁ + এইটো মোৰ শৰীৰ, যি তোমালোকৰ কাৰণে ভঙা হয় --> মোৰ স্মৰণৰ অৰ্থে এই কাৰ্য কৰা --> তোমালোকে প্ৰভুৰ মৃত্যুৰ কথা তেওঁ নাহমানলৈকে প্ৰচাৰ কৰি থকা।

D. যোহনে লিখা শুভবাস্তৱতা 6:54 যি কোনোৱে মোৰ মাংস খায়, আৰু মোৰ তেজ পান কৰে, তেওঁৰ অনন্ত জীৱন আছে; আৰু শেষৰ দিনা মই তেওঁক তুলিম।

যি কোনোৱে মোৰ মাংস খায়, আৰু মোৰ তেজ পান কৰে, তেওঁৰ অনন্ত জীৱন আছে --> আৰু শেষৰ দিনা মই তেওঁক তুলিম.

E. 1 যোহন 1:9 কিন্তু আমি যদি আমাৰ পাপবোৰ স্বীকাৰ কৰোঁ, তেনেহলে বিশ্বাসী আৰু ধাৰ্মিক যি তেওঁ, তেওঁ আমাৰ পাপবোৰ ক্ষমা কৰে আৰু সকলো অধৰ্মৰ পৰা আমাক শুচি কৰে।

কিন্তু আমি যদি আমাৰ পাপবোৰ স্বীকাৰ কৰোঁ --> তেনেহলে বিশ্বাসী আৰু ধাৰ্মিক যি তেওঁ, তেওঁ আমাৰ পাপবোৰ ক্ষমা কৰে আৰু সকলো অধৰ্মৰ পৰা আমাক শুচি কৰে.

F. ইব্ৰীসকলৰ প্ৰতি পত্ৰ 3:13 যি সময়লৈকে 'আজি' বোলা সময় আছে, সেই সময়লৈ আপোনালোকে প্ৰতিদিনে এজনে আন জনক উৎসাহ দিয়ক, তাতে আপোনালোকৰ কোনো এজনৰ হৃদয় পাপৰ চলনাত পৰি কঠিন নহওক।

যি সময়লৈকে 'আজি' বোলা সময় আছে --> তাতে আপোনালোকৰ কোনো এজনৰ হৃদয় পাপৰ চলনাত পৰি কঠিন নহওক.

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা — লক্ষ্য কৰক, বাক্যটোত কেনেকৈ বাৰে বাৰে "প্ৰতিদিনে" শব্দটো আহিছে। তেওঁলোকে প্ৰতিদিনে চলি আছিল। তেওঁলোকে ঘৰে ঘৰে গৈ পিঠা ভাঙিছিল। তেওঁলোকে প্ৰতিদিনে একে আনজনক উৎসাহিত কৰিছিল। এইটো এনে এক ধৰ্ম নহয় য'ত দেওবাৰে এঘণ্টা, আৰু সপ্তাহৰ মাঝত এঘণ্টা — দুবাৰ ছিট গৰম কৰাটোহে, আৰু বাকী জীৱনটো নিজৰ। প্ৰথম মণ্ডলীয়ে ইয়াক প্ৰতিদিনে, একেলগে জীয়াই আছিল, আৰু প্ৰভুৱে প্ৰতিদিনে ৰক্ষা পাব লগীয়া লোকসকলক তেওঁলোকৰ লগত যুক্ত কৰিছিল। পৰৱৰ্তী সত্তালৈ বাকি ৰখা বিশ্বাস এনে এক বিশ্বাস যিয়ে পাপৰ প্ৰবঞ্চনাৰ দ্বাৰা কঠিন হৈ যায়। তেওঁ এটা সাক্ষাৎ বিচাৰি নাই। তেওঁ এক জীৱন বিচাৰিছে।)

IX. খ্ৰীষ্টত থাকা — বিশ্বাসত স্থিৰে থকা

A. যোহনে লিখা শুভবাস্তৱতা 15:4 তোমালোক মোত সংযুক্ত হৈ থাকা, ময়ো তোমালোকৰ সৈতে সংযুক্ত হৈ থাকিম। দ্ৰাক্ষালতাত লাগি নাথাকিলে, ডালত যেনেকৈ গুটি ধৰিব নোৱাৰে, তেনেকৈ মোৰ লগত নাথাকিলে, তোমালোকে ফলবন্ত হ'ব নোৱাৰিব। **[G3306 meno ■]** (5) ময়েই দ্ৰাক্ষালতা, তোমালোক ডাল; যি জন মোৰ লগত থাকে আৰু ময়ো যি জনত থাকোঁ, সেই জন বহু ফলৱান হয়; কিয়নো মোৰ বাহিৰে তোমালোকে একো কৰিব নোৱাৰা।

তোমালোকে যদি মোত থাকি নাথাকা --> মোৰ বিহনে তোমালোকে একো কৰিব নোৱাৰা।

B. কলচীয়া পত্ৰ 1:23 আপোনালোকে যি শুভবাস্তৱতা শুনিছে, তাতে যদি বিশ্বাস কৰি স্থিৰে থাকে আৰু শুভবাস্তৱতাৰ পৰা উৎপন্ন হোৱা যি আশা আপোনালোকে পালে, সেই আশাৰ মূলৰ পৰা যদি আতৰি নাযায়, তেনেহলে খ্ৰীষ্টে সকলোবোৰ সম্পন্ন কৰিব আৰু স্বৰ্গৰ তলত থকা সকলো সৃষ্টিৰ মাজত সেই একে শুভবাস্তৱতা প্ৰচাৰিত হৈ আছে; মই পৌল, এই শুভবাস্তৱতাৰ এজন দাস।

যদি তোমালোকে বিশ্বাসত স্থিৰ আৰু দৃঢ় হৈ থাকি চলি থাকা --> সুসমাচাৰৰ আশাৰ পৰা বিচলিত নহবা।

C. 2 যোহন 1:9 যি কোনোৱে খ্ৰীষ্টৰ উপদেশত নাথাকি সীমা পাৰ হৈ যায়, তেওঁত ঈশ্বৰ নাই; যি জনে সেই উপদেশত থাকে, তেওঁত পিতৃ আৰু পুত্ৰ, এই উভয়েই আছে। **[G3306 meno ■]**

তেওঁত পিতৃ আৰু পুত্ৰ --> তেওঁত পিতৃ আৰু পুত্ৰ, এই উভয়েই আছে.

D. ৰোমীয়া সকলৰ প্ৰতি পত্ৰ 11:22 এতেকে ঈশ্বৰৰ স্নেহ আৰু তীক্ষ্ণ ভাব চাওক। এফালে যি সকল ইহুদী পৰিল, তেওঁলোকৰ বাবে হৈছে তীক্ষ্ণ ভাব; আনফালে আপোনালোকৰ বাবে তেওঁৰ ভাব হৈছে স্নেহশীল। যদি আপুনি সেই স্নেহ ভাবত থাকে, তেতিয়াহে; নহ'লে, আপুনিও কটা যাব।

ঈশ্বৰৰ মংগলতা আৰু কঠোৰতা চাওক --> যদি তুমি তেওঁৰ মংগলতাত থাকি থাকিব --> নহলে তুমিও কাটি পেলাব।

E. প্ৰকাশিত বাক্য 3:15 মই তুমি কৰা কৰ্ম জানো, তুমি চৈচা নোহোৱা, তপতো নোহোৱা। তুমি হয় চৈচা, নহয় তপত হোৱা ভাল আছিল। (16) এইদৰে তপতো নোহোৱা, চৈচাও নোহোৱা, কেৱল কুহুমীয়া হোৱাৰ বাবে মই নিজ মুখৰ পৰা তোমাক বঁতিয়াই পেলাবলৈ উদ্যত হৈ আছোঁ।

শীতল নহয় নাভো উষ্ণ নহয় --> কিয়নো তুমি কণকণীয়া --> সেই কাৰণে ময়ে তোমাক মোৰ মুখৰ পৰা বমি কৰি পেলাম।

(মোৰ ব্যক্তিগত ভাবনা — চাওকচোন প্ৰভুৱে ঈশ্বৰদূষণ জনৰ সৈতে কি কৰে। কেৱল শীতল জনকেই নহয়, ঈশ্বৰদূষণ জনকেও — যিজনৰ ওচৰত সুখী হ'বৰ পৰিমাণৰ ধৰ্ম আছে, কিন্তু জীয়াই থাকিবৰ পৰিমাণৰ নাই — তেওঁ সেই জনকহে তেওঁৰ মুখৰ পৰা বাহিৰ কৰি পিয়াহি দিব। তেওঁৰ সৈতে যুক্ত হৈ থাকিবৰ অৰ্থ এটা সূতাৰে লগা হৈ থাকি, দেওবাৰে উষ্ণ আৰু বাকী সপ্তাহটো শীতল হৈ থাকি নহয়। ইয়াৰ অৰ্থ হ'ল জ্বলি থাকিব লাগে। তেওঁ কৈছে, উষ্ণ হ'লেই ভাল, নাইবা শীতল হ'লেও, কিন্তু সেই মধ্যম অবস্থাতকৈ যিয়ে তেওঁক বিবমিষা লগায়। তেওঁৰ মাজতে থাকক, আৰু শেষলৈকে তেওঁক আপোনাক জ্বলি থাকিবৰ বাবে দিয়ক।)

X. শেষলৈকে সহি থাকা

A. মথিয়ে লিখা শুভবাস্তৱতা 24:13 কিন্তু যি জনে শেষলৈকে সহি থাকে, সেই জনেই পৰিত্ৰাণ পাব। **[G5278 hupomeno ■]**

কিন্তু যি জনে শেষলৈকে সহি থাকে --> সেই জনেই পৰিত্ৰাণ পাব.

B. প্ৰকাশিত বাক্য 2:10 তোমাৰ আসন্ন দুখভোগলৈ ভয় নকৰিব। চোৱা! তোমালোকৰ পৰীক্ষাৰ অৰ্থে, চয়তানে তোমালোকৰ কোনো কোনোকে বন্দীশালত পেলাবলৈ উদ্যত আছে, তাতে দহ দিনলৈ তোমালোকৰ ক্লেশ হ'ব। তুমি মৃত্যু পৰ্য্যন্ত বিশ্বাসী হৈ থাকা; তাতে মই জীৱনৰূপে কিৰীটি তোমাক দিম।

তুমি যি যি কষ্ট পাব লাগিব, সেইবিলাকৰ কোনো কথাতে ভয় নকৰিব --> তুমি মৃত্যুপৰ্য্যন্ত বিশ্বাসী হৈ থাকিব --> মই তোমাক জীৱনৰ মুকুট দিম।

C. 1 কৰিন্থীয়া 11:28 কিন্তু মানুহে নিজে নিজৰ পৰীক্ষা কৰি, পাছে সেই পিঠা ভোজন কৰক আৰু সেই পাত্ৰত পান কৰক।

কিন্তু মানুহে নিজে নিজৰ পৰীক্ষা কৰি --> পাছে সেই পিঠা ভোজন কৰক আৰু সেই পাত্ৰত পান কৰক.

D. হিতোপদেশ 24:16 কাৰণ যিসকলে ন্যায় কাৰ্য কৰে, তেওঁলোক সাতবাৰ পৰিলেও, তেওঁ পুনৰ উঠিব। কিন্তু দুষ্ট লোক দুৰ্যোগত পৰি বিনষ্ট হয়।

কাৰণ যিসকলে ন্যায় কাৰ্য কৰে, তেওঁলোক সাতবাৰ পৰিলেও, তেওঁ পুনৰ উঠিব.

E. 1 যোহন 2:1 হে মোৰ প্ৰিয় সন্তানসকল, আপোনালোকে যেন পাপ নকৰে, এই আশয়েৰে মই আপোনালোকলৈ এইবোৰ কথা লিখিছোঁ। কিন্তু কোনোৱে যদি পাপ কৰে, তথাপি পিতৃৰ আগত আমাৰ সহায় কৰিবলৈ ধাৰ্মিক যীচু খ্ৰীষ্ট আছে।

যদি কোনো মানুহে পাপ কৰে --> আমাৰ পিতৃৰ আগত এজন উকীল আছে, ধৰ্মময় যীচু খ্ৰীষ্ট।

F. ইব্ৰীসকলৰ প্ৰতি পত্ৰ 7:25 সেয়েহে যি সকলে যীচুৰ মাধ্যমেদি ঈশ্বৰৰ কাষ চাপে, তেওঁলোকক যীচুৱে সম্পূৰ্ণকৈ উদ্ধাৰ কৰিব পাৰে; কাৰণ তেওঁলোকৰ বাবে ঈশ্বৰৰ ওচৰত নিবেদন কৰিবলৈ যীচু সদায় জীয়াই আছে।

সেয়েহে যি সকলে যীচুৰ মাধ্যমেদি ঈশ্বৰৰ কাষ চাপে --> কাৰণ তেওঁলোকৰ বাবে ঈশ্বৰৰ ওচৰত নিবেদন কৰিবলৈ যীচু সদায় জীয়াই আছে.

G. গীতমালা 103:12 পূৰব পৰা পশ্চিমলৈ যিমান দূৰ, তেওঁ আমাৰ অপৰাধো আমাৰ পৰা সিমান দূৰ কৰিলে।

পূৰব পৰা পশ্চিমলৈ যিমান দূৰ --> তেওঁ আমাৰ অপৰাধো আমাৰ পৰা সিমান দূৰ কৰিলে.

H. ইব্ৰীসকলৰ প্ৰতি পত্ৰ 8:12 মই তেওঁলোকৰ প্ৰতি দয়া দেখুৱাই, অধাৰ্মিকতাৰ কাৰ্যবোৰ ক্ষমা কৰিম; তেওঁলোকৰ সকলো পাপ মই পুনৰ সোঁৱৰণ নকৰিমাঁ”

তেওঁলোকৰ সকলো পাপ মই পুনৰ সোঁৱৰণ নকৰিমা.

I. যোহানে লিখা শুভবৰ্তা 10:27 মোৰ মেৰবোৰে হ'লে মোৰ মাত শুনে। মই সেই সকলক জানো, আৰু সেই সকল মোৰ পাছে পাছে আহে; (28) মই সেই সকলক অনন্ত জীৱন দিওঁ; তাতে তেওঁলোক কোনো কালে বিনষ্ট নহ'ব, আৰু কোনেও মোৰ হাতৰ পৰা তেওঁলোকক কাঢ়ি নল'ব। (29) মোৰ পিতৃ, যি জনে তেওঁলোকক মোক দিলে, তেওঁ সবাতোকৈ মহান; সেই পিতৃৰ হাতৰ পৰা তেওঁলোকক কোনেও কাঢ়ি ল'ব নোৱাৰে।

মোৰ মেৰবোৰে মোৰ মাত শুনে + সিহঁতে মোৰ পাছে পাছে যায় --> কোনো মানুহে সিহঁতক মোৰ হাতৰ পৰা কাঢ়ি নিব নোৱাৰে।

J. যিহিষ্কেল 18:24 কিন্তু যদি ধাৰ্মিকজনে তেওঁৰ ধাৰ্মিকতাৰ পৰা ঘূৰি অপৰাধ কৰে আৰু দুষ্ট লোকসকলে কৰা আটাই ঘিণলগীয়া কাৰ্যৰ দৰে কাৰ্য কৰে, তেন্তে তেওঁ জীয়াই থাকিব নে? তেওঁ কৰা ধৰ্ম-কৰ্মবোৰৰ একোকেই সোঁৱৰণ কৰা নাযাব। সেই কাৰণে তেওঁ কৰা অপৰাধতেই আৰু তেওঁ কৰা পাপতেই তেওঁ মৰিব।

ধাৰ্মিক লোকে তাৰ ধাৰ্মিকতাৰ পৰা ফিৰিলে --> তাৰ কৃত পাপৰ কাৰণে, তাৰ পাপতেই সি মৃত্যুবৰণ কৰিব।

K. হিতোপদেশ 26:11 কুকুৰে যিদৰে নিজৰ বমি পুনৰ খায়, তেনেদৰে অজ্ঞানীয়ে পুনৰ অজ্ঞানতাৰ কাম কৰে।

কুকুৰে যিদৰে নিজৰ বমি পুনৰ খায় --> তেনেদৰে অজ্ঞানীয়ে পুনৰ অজ্ঞানতাৰ কাম কৰে.

L. 2 পিতৰ 2:20 কিয়নো প্ৰভু আৰু ত্ৰাণকৰ্তা যীচু খ্ৰীষ্টক গভীৰভাৱে জনাৰ ফলত জগতৰ মন্দতাৰ পৰা হাত সাৰি অহাৰ পাছতো যেতিয়া সেই একেই পাপৰ জীৱনলৈ পুণৰাই ঘূৰি যায়, তেনেহলে তেওঁলোকৰ প্ৰথম অৱস্থাতকৈ শেষ অৱস্থা অধিক বেয়া হ'ব। (21) কাৰণ যি পবিত্ৰ বিধান তেওঁলোকে লাভ কৰিছিল, তাৰ পৰা যদি উলটি যায়, তেনেহলে তেওঁলোকৰ বাবে সেই ধাৰ্মিকতাৰ পথ নজানাই ভাল আছিল। (22) তেওঁলোকৰ ক্ষেত্ৰত এই প্ৰবাদ সত্য হৈছে, “কুকুৰে নিজৰ বমিলৈ ঘূৰে আৰু গাহৰিক ধুউৱা হলেও সি বোকালৈকে আকৌ উলটি যায়।”

পুনৰ তাতে জড়িত হৈ পৰাজিত হয় --> তাৰ শেষ অবস্থা প্ৰথম অবস্থাতকৈ বেয়া হয় --> কুকুৰটো নিজৰ বমিৰ ফালে পুনৰ ঘূৰি যায় + যি গাহৰীক ধুই শুচি কৰা হৈছিল সি পুনৰ বোকা-প্ৰেমত গৈ শুই পৰে।

M. মথিয়ে লিখা শুভবৰ্তা 7:22 সেইদিনা বহুলোকে মোক ক'ব, ‘হে প্ৰভু, হে প্ৰভু’ আমি আপোনাৰ নামেৰে ভাবোক্তি প্ৰচাৰ কৰা নাই নে? আপোনাৰ নামেৰে ভূত খেদোৱা নাই নে? আপোনাৰ নামেৰে অনেক পৰাক্ৰম কাৰ্য কৰা নাই নে? (23) তেতিয়া মই সিহঁতক স্পষ্টকৈ ক'ম, ‘মই তহঁতক কেতিয়াও চিনি নাপাও, দুৰাচাৰীবোৰ। মোৰ ওচৰৰ পৰা দূৰ হ’।

হে প্ৰভু, হে প্ৰভু, আমি তোমাৰ নামত ভাববাণী প্ৰচাৰ কৰা নাই নে? --> মই তোমালোকক কেতিয়াও জনা নাই: হে অধৰ্মাচাৰীবোৰ, মোৰ ওচৰৰ পৰা আঁতৰি যোৱা।

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তাধাৰা — খ্ৰীষ্টত এটি শিশুৱে পিতৃয়ে নাই বুলি কোৱাৰ পাছতেও অগ্নিশিখাৰ ফালে হাত মেলিব পাৰে। এইটোৱেই হৈছে এটি শিশুৰ উজুতি খাই পৰাৰ কথা, যিয়ে এতিয়াও শিকি আছে, আৰু পিতৃয়ে এই কথা জানে। এজন প্ৰাপ্তবয়স্ক পুত্ৰ বা কন্যাই ইয়াতকৈ ভাল জানিব লাগে। কিন্তু ইয়াতেই আছে দয়াৰ কথা: আমি পাপ কৰিলেও, আমাক পেলাই দিয়া নহয়। আমাৰ এজন উকীল আছে — ধাৰ্মিক যীশু খ্ৰীষ্ট — যিজন সদায় জীৱিত আৰু সদায় আমাৰ পক্ষে পিতৃৰ ওচৰত কথা কৈ থাকে। সেইবাবেই আমি পুনৰ উঠি থিয় হৈছোঁ। এজন ধাৰ্মিক লোক সাতবাৰ পতিত হয়, আৰু পুনৰ উঠে। আমি নিজকে পৰীক্ষা কৰোঁ, আমি কৰা কাৰ্যৰ স্বীকাৰোক্তি কৰোঁ, তাৰ পৰা মুখ ঘূৰাই আনি পুনৰ আমাৰ পিতৃৰ কামত লাগি যাওঁ, অতীতৰ কথা পিছফালে পেলাই থৈ — কিয়নো ঈশ্বৰে ইতিমধ্যে আমাৰ পাপবিলাক পূব যেনেদৰে পশ্চিমৰ পৰা দূৰ, তেনেদৰেই দূৰ কৰি দিছে, আৰু তেওঁ সিহঁতৰ কথা আৰু মনতেই নাথাকে। কিন্তু এই দয়াক ক্ষমাৰ অজুহাত নাকৰিব। যিহিষ্কেলে আনটি পক্ষ দেখুওৱাইছে: এজন ধাৰ্মিক লোক, যি তাৰ ধাৰ্মিকতাৰ পৰা মুখ ঘূৰায় আৰু নিজৰ পাপত মৃত্যু বৰণ কৰে, তেওঁ পূৰ্বতে থাকিল ধাৰ্মিকতাৰ কাৰণে ৰক্ষা নহয়। পিতৰেও নতুন নিয়মত একেটা চিত্ৰ দেখুৱাইছে, আৰু তেওঁ এই কথা কবৰ বাবে পুৰণি প্ৰবচনটি উদ্ধৃত কৰিছে: কুকুৰটি নিজৰ বমিৰ ফালে পুনৰ যায়, ধোৱা গাহৰিটি পুনৰ বোকাৰ ফালে যায় — এজন ব্যক্তি যি প্ৰভুক জানি জগতৰ মলিনতাৰ পৰা পলাইছিল, পাছত পুনৰ তাৰ ফালে ঘূৰি গল, শেষত আৰম্ভণিতকৈও বেয়া অবস্থাত। আৰু যীশুৱে তেওঁৰ নামত মন্দ কাম কৰাসকলক কয়, “মই তোমাক কেতিয়াও জনা নাহিলোঁ।” এইখিনিতে এই তৰোৱালৰ দুয়োটা ধাৰ ধৰি ৰাখক, আৰু কোনো এটাকো নিমাইব। প্ৰভুৱে কয় যে কোনোও তেওঁৰ মেৰবিলাকক তেওঁৰ হাতৰ পৰা কাঢ়ি নিব নোৱাৰে — কোনো শত্ৰু নহয়, কোনো শক্তি নহয়, কোনো মানুহ নহয়। সেই সুৰক্ষা সাঁচা, আৰু সেয়া তেওঁৰ হৃদিয়েই ৰাখে, আমাৰ নহয়। কিন্তু চাওক তেওঁ কেনেদৰে সেই মেৰবিলাকৰ বৰ্ণনা দিছে: সিহঁতে তেওঁৰ মাত শুনে, আৰু তেওঁৰ পিছে পিছে যায়। বাক্যটোত কেতিয়াও এটি মেৰক তেওঁৰ হাতৰ পৰা কাঢ়ি লোৱা দেখুওৱা নাই; ইয়াত ধোৱা এজনৰ নিজৰ ইচ্ছাৰে ঘূৰি বোকাৰ ফালে খোজ কাঢ়ি যাব

ধৰাটোহে দেখুওৱা হৈছে। শাস্ত্ৰত এই দুয়োটা ধৰা হৈছে — সেই হাত যাক ভাঙি খোলিব নোৱাৰি, আৰু মুখ নুঘুৰাবৰ সতৰ্কবাণী — আৰু ই এইটোকে সহজ এটা সূত্ৰত মিহলাই নিদিয়, সেইবাবে আমিও তেনেকৈ নকৰিম। যেতিয়া তুমি পতিত হ'ব, নিৰাশ নহ'ব: উকীলটি সাঁচা, আৰু ঘৰৰ বাটো খোলা আছে। মুক্তভাবে ঘূৰি যাব পাৰো বুলি ধাৰণা নকৰিব: সতৰ্কবাণীও সাঁচা। পতিত হওক, কিন্তু উঠি থিয় হওক। উঠি থিয় হওক, আৰু শেষলৈকে সহি থাকক।)

XI. মনোযোগ দিয়ক — বাৰ্তাবাহকসকলৰ কথা শুনক, আৰু আন এক শুভবাৰ্তাৰ পৰা সাবধান হৈ থাকক

A. 1 যোহন 4:6 আমি হ'লে ঈশ্বৰৰ লোক; যিজনে ঈশ্বৰক জানে, তেওঁ আমাৰ কথা শুনে; যিজন ঈশ্বৰ নহয়, তেওঁ আমাৰ কথা নুশুনো। ইয়াৰ দ্বাৰাই আমি সত্যৰ আত্মা আৰু ভ্ৰান্তিৰ আত্মাক জানিব পাৰোঁ।

যিজনে ঈশ্বৰক জানে তেৱেঁই আমাৰ কথা শুনে --> ইয়াৰ দ্বাৰাই আমি সত্যৰ আত্মা আৰু ভ্ৰমৰ আত্মা জানো।

B. গালাতীয়া পত্ৰ 1:8 কিন্তু আমি আপোনালোকৰ আগত যি শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ কৰিলোঁ, তাৰ বাহিৰে আন শুভবাৰ্তা, আমিহেই হওক বা স্বৰ্গৰ দূতেই হওক, কোনোৱে যদি আপোনালোকৰ আগত প্ৰচাৰ কৰে, তেনেহলে তেওঁ অভিশপ্ত হওক। (9) আমি আগেয়ে যেনেকৈ কৈছিলোঁ, এতিয়া মই পুনৰ কৈছোঁ, “আপোনালোকে যি শুভবাৰ্তা গ্ৰহণ কৰিলে, তাৰ বাহিৰে আন শুভবাৰ্তা, কোনোৱে যদি আপোনালোকৰ আগত প্ৰচাৰ কৰে, তেনেহলে তেওঁ অভিশপ্ত হওক।”

যদিও আমি, বা স্বৰ্গৰ পৰা কোনো দূতে, ইয়াৰ বাহিৰে আন কোনো শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ কৰে --> তেওঁ শাপগ্ৰস্ত হওক।

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা — ভালদৰে মনত ৰাখিব: যদি আমি বিশ্বাস কৰা বিষয়বস্তু বাৰ্তাবাহকসকলে প্ৰচাৰ কৰা বিষয়বস্তুৰ সৈতে মিলা নাখায়, তেন্তে ভুল হৈছে আমি, তেন্তে লোক নহয়। তেন্তে লোকে তেঁৱেওক দেখিছিল, আৰু তেঁৱেওক শুনিছিল, আৰু তেঁৱেওক পঠাই দিয়া হৈছিল। যিয়ে ঈশ্বৰৰ কথা শুনে, তেঁৱে তেন্তে লোকৰ কথা শুনে। কোনো শিক্ষকক পাঁচনিসকলৰ ওপৰত স্থান দিয়াটো ভ্ৰান্তিৰ আত্মাৰ কথা শুনাৰ সমান।)

C. যিহূদাৰ পত্ৰ 1:3 হে প্ৰিয় সকল, আমাৰ সকলোৰে পৰিত্ৰাণৰ বিষয়ে লিখিবলৈ মই প্ৰয়োজন বোধ কৰোঁতে, ঈশ্বৰৰ পবিত্ৰ লোক সকলৰ ওপৰত এবাৰ সমৰ্পিত হোৱা বিশ্বাসৰ পক্ষে প্ৰাণপণ কৰিবলৈ দৃঢ় আহ্বান কৰি আপোনালোকলৈ লিখিলোঁ। (4) কিয়নো কোনো কোনো মানুহ গোপনে আপোনালোকৰ মাজত সোমাল; তেওঁলোক যে দণ্ডৰ পাত্ৰ হ'ব, এই বিষয়ে পূৰ্বৰে পৰা লিখা আছে। তেওঁলোক ভক্তিহীন লোক। তেওঁলোকে আমাৰ ঈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহক লম্পট আচৰণত সলনি কৰে আৰু আমাৰ একমাত্ৰ অধিপতি আৰু প্ৰভুক, অৰ্থাৎ যীচু খ্ৰীষ্টক অস্বীকাৰ কৰে।

একবাৰ প্ৰদান কৰা বিশ্বাসৰ কাৰণে প্ৰাণপণে যুঁজ কৰা --> কিছুমান লোক অজানিতে সোমাই পৰিছিল।

D. 2 পিতৰ 2:1 অতীতত ইস্ৰায়েলবাসীৰ মাজত যেনেদৰে মিছলীয়া ভাৱবাদী সকল আছিল, তেনেদৰে আপোনালোকৰ মাজলৈকো ভণ্ড শিক্ষক সকল আহিব। তেওঁলোকে মনে মনে এনেকুৱা কিছুমান বিৰোধী ভ্ৰান্ত মতবাদ লৈ আহিব যিয়ে লোক সকলক ধ্বংস কৰি দিব। এনে কি যি জনে তেওঁলোকক কিনি ললে, সেই প্ৰভুকো অস্বীকাৰ কৰিব; এইদৰে তেওঁলোকে শীঘ্ৰেই নিজলৈ ধ্বংস মাতি আনিব।

মিছা শিক্ষকসকলে গোপনে বিনাশজনক ধৰ্মদ্রোহিতা লৈ আহিব --> যি প্ৰভুৱে তেওঁলোকক কিনিছে তেওঁক অস্বীকাৰ কৰি।

E. 2 কৰিন্থীয়া 11:13 কিয়নো তেনেকুৱা মানুহ ভাঁৰিকোৱা পাঁচনি, প্ৰবঞ্চক কাৰ্যকাৰী; তেওঁলোক খ্ৰীষ্টৰ পাঁচনিৰ বেশ ধৰা মানুহ। (14) এই কথা আচৰিত নহয়, কিয়নো চয়তানে নিজেও দীপ্তিময় দূতৰ বেশ ধৰে।

ভুৱা পাঁচনি, প্ৰবঞ্চক কৰ্মকাৰী --> চয়তান নিজেই পোহৰৰ দূতৰ ৰূপ ধাৰণ কৰে।

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা — পাঁচনিসকলৰ নিজৰ সময়তেই মানুহ সোমাই সোমাই শিক্ষাটো বিকৃত কৰিছিল। তেন্তে আমাৰ নিজৰ সময়ত কেনেদৰে হ'ব, যেতিয়া শিকাই থাকা বহুতো কথা নতুন, পুৰণি বচনৰ মূলতত্ত্বত শিপা নাই, আৰু ঠিকভাৱে পৰিচালিত নহয়। কোনো কথা সত্য নহয় কেবল সেইবাবে যে বহু মানুহে তাক বিশ্বাস কৰে, আৰু মানুহৰ মুখে পুৰণি হোৱাৰ বাবেও নহয়। পাঁচনিসকলে যি দিছিল, তাৰ সৈতে মিল থাকিলেহে সেয়া সত্য হয়।)

2 তীমথিয় 4:3 কিয়নো লোক সমূহে নিৰাময় শিক্ষা সহিব নিবিচৰা, এনে সময় আহিব। তেতিয়া তেখেত সকলৰ খজুওৱা কাণে শুনিব বিচৰা শিক্ষা শুনিবলৈ, নিজ নিজ অভিলাষ অনুসাৰে নিজৰ চৌপাশে দ'মে দ'মে শিক্ষক কৰি ল'ব। (4) তেনেকুৱা লোকবোৰে সত্যৰ পৰা কাণ ঘূৰাই, পৌৰাণিক কথালৈ মনোযোগ দিব।

সিহঁতে সুস্থ শিক্ষা সহ্য নকৰিব --> নিজৰ অভিলাষ অনুসাৰে সিহঁতে কাণচুকা হৈ নিজৰ বাবে শিক্ষক গোটাব।

1 তীমথিয় 4:1 পবিত্ৰ আত্মাই স্পষ্টকৈ কৈছে যে, আহিবলগীয়া দিনত কিছুমান মানুহ বিশ্বাসৰ পৰা আতৰি গৈ ভ্ৰান্তিজনক আত্মাত আৰু ভূতবোৰৰ শিক্ষাত তেওঁলোকে মনোযোগ দিব,

শেষ কালত কোনো কোনোৱে বিশ্বাসৰ পৰা আঁতৰি যাব --> প্ৰবঞ্চক আত্মাবোৰলৈ আৰু ভূতবোৰৰ শিক্ষালৈ কাণ পাতি।

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা — আৰু এইটোৱেই ঠিক সেই সময়: যি সকল মানুহে সুস্থ শিক্ষা সহ্য কৰিব নোখোজে, কিন্তু নিজৰ বাবে দলে দলে শিক্ষক গোটায় — যেনেকৈয়ে তাদেৰ কাণৰ খজুৱতি পূৰণ কৰিব পাৰে, আৰু তাদেৰ যি শুনিব খোজে সেইটোৱেই কয়। এজন মানুহে গোটেই এটা ঘৰ শিক্ষকৰেই সাজিব পাৰে, প্ৰতিজনে তাৰ সৈতে মান্তি হৈ, আৰু প্ৰতিজনেই ভুল। সত্যক কেতিয়াও সংখ্যাগৰিষ্ঠতাৰে প্ৰমাণ কৰা হৈছিল নাই, বিশ্বাস কৰা মানুহৰ সংখ্যাৰে ইয়াক সত্য বনাই তোলা হৈছিল নাই, আৰু কাণক সুখী কৰিবৰ বাবে ইয়াক কেতিয়াও বেঁকা কৰা হৈছিল নাই। সত্যৰ পৰা মুখ ফিৰাই লওক, আৰু তুমি ফিৰি যাব — বচনটোৱেই কয় — কাল্পনিক কথাৰ পিনে।)

F. 2 তীমথিয় 2:15 তুমি নিজকে পৰীক্ষাসিদ্ধ লোক, লাজৰ যোগ্য নোহোৱা কৰ্মী আৰু সত্যৰ বাক্য শুদ্ধকৈ কোৱাত নিপুণ হবলৈ ঈশ্বৰৰ অনুমোদন পাবৰ বাবে যত্ন কৰা।

নিজকে সুস্থীকৃত দেখুৱাবলৈ যত্ন কৰা --> সত্যৰ বাক্য যথার্থভাৱে বিভাগ কৰি।

G. মথিয়ে লিখা শুভবাৰ্তা 4:4 তাতে তেওঁ উত্তৰ দি ক'লে, “শাস্ত্ৰত লিখা আছে, মানুহ কেৱল পিঠাৰে জীয়াই নাথাকে, কিন্তু ঈশ্বৰৰ মুখৰ পৰা ওলোৱা প্ৰত্যেকটো বাক্যৰেহে জীয়াই থাকে।”

মানুহ কেৱল পিঠাৰেহে জীয়াই নাথাকিব --> কিন্তু ঈশ্বৰৰ মুখৰ পৰা ওলোৱা প্ৰতিটো বাক্যৰেহে জীয়াই থাকিব।

H. হিতোপদেশ 30:5 ঈশ্বৰৰ প্ৰতিটো বাক্য প্ৰমাণিত, তেওঁত আশ্ৰয় লোৱা সকলৰ তেওঁ ঢাল হয়। (6) তেওঁৰ বাক্যৰ লগত একো যোগ নিদিবা; নহ'লে তেওঁ তোমাক তিৰস্কাৰ কৰিব, আৰু তুমি মিছলীয়া বুলি প্ৰমাণিত হবা।

ঈশ্বৰৰ প্ৰতিটো বাক্য প্ৰমাণিত --> তেওঁৰ বাক্যৰ লগত একো যোগ নিদিবা.

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তাধাৰা — আমি ঈশ্বৰৰ বাক্যবোৰৰ মাজৰ পৰা সহজবোৰৰ ৰাখি কঠিনবোৰ পেলাই বাছি-বাছি ল'বলৈ স্বাধীন নহয়। মানুহ প্ৰতিটো বাক্যৰ দ্বাৰাই জীয়াই থাকে। ইয়াত কিবা সংযোগ কৰিলে বা তাৰ পৰা কিবা কমালে, সেই বাক্য কোৱা ঈশ্বৰৰ আগত মিছলীয়া হিচাপে প্ৰমাণিত হ'ব।)

XII. ক্ৰুচত থকা চোৰজনৰ দৃষ্টান্ত

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা-ভাবনা — এইখিনি সেই এটা শিল যাৰ ওপৰত অনেক মানুহে তেওঁলোকৰ সমগ্ৰ যুক্তি স্থাপন কৰে: তেওঁলোকে কয়, মৃত্যুমুখী চোৰটি ৰক্ষা পাইছিল, আৰু তাক কেতিয়াও বাপ্তাইজিত কৰা হৈছিল নে; সেয়ে বাপ্তিস্ম প্ৰয়োজনীয় নহয়। এতিয়া আহক আমি এই বিষয়টো বাক্যৰ পোহৰত জোখো, আৰু চাওঁ ইয়াৰ প্ৰকৃত ভিত্তি কি।)

A. লুকে লিখা শুভবাৰ্তা 23:40 কিন্তু আনজনে সেই দুৰ্দ্ধৰ্মীক ডবিয়াই ক'লে, “তুমি একেই দণ্ডত থাকিও ঈশ্বৰলৈ ভয় নকৰা নে? (41) আমি হলে ন্যায় দণ্ডৰ যোগ্য-পাত্ৰ; আমি নিজ নিজ কৰ্মৰ উচিত ফল পাইছোঁ। কিন্তু এইজনে একো অনুচিত কৰ্ম কৰা নাই।” (42) পাছত তেওঁ ক'লে, “হে যীচু, আপুনি আপোনাৰ ৰাজ্যলৈ আহিলে, মোকো সুৰঁৰিব।” (43) যীচুৱে তেওঁক ক'লে, “মই তোমাক স্বৰূপকৈ কওঁ, তুমি আজিয়েই পৰমদেশত মোৰ সঙ্গী হবা।”

আমি আমাৰ কৰ্মৰ যোগ্য প্ৰতিফল লাভ কৰোঁ --> হে প্ৰভু, মোক সোঁৱৰণ কৰক --> আজি তুমি মোৰ সৈতে স্বৰ্গধামত থাকিবা।

B. মথিয়ে লিখা শুভবাৰ্তা 3:5 সেই সময়ত যিৰূচালেম, সমগ্ৰ যিহূদীয়া আৰু যৰ্দন নদীৰ দাতিকাষৰীয়া অঞ্চলৰ লোক সকল তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিব ধৰিলে। (6) লোক সকলে যেতিয়া নিজৰ নিজৰ পাপ সমূহ স্বীকাৰ কৰিলে, তেতিয়া বাপ্তাইজক যোহনে তেওঁলোকক যৰ্দন নদীত বাপ্তিস্ম দিলে।

যিৰূচালেম + গোটেই যিহূদীয়া + যৰ্দনৰ চাৰিওফালৰ গোটেই অঞ্চল --> নিজ নিজ পাপ স্বীকাৰ কৰি তেওঁৰ দ্বাৰাই বাপ্তিস্মপ্ৰাপ্ত হ'ল।

C. মাৰ্কে লিখা শুভবাৰ্তা 1:4 এইদৰে মৰুপ্ৰান্তত বাপ্তিস্ম কৰোঁতা আৰু পাপ মোচনৰ অৰ্থে মন-পালটনৰ বাপ্তিস্মৰ কথা ঘোষণা কৰোঁতা যোহন আহিল। (5) তাতে গোটেই যিহূদীয়া আৰু যিৰূচালেমৰ সকলো লোক তেওঁৰ ওচৰ চাপিবলৈ ওলাই আহিল আৰু নিজৰ নিজৰ পাপ স্বীকাৰ কৰি, তেওঁৰ দ্বাৰাই যৰ্দন নদীত বাপ্তিস্ম ল'লে।

যিহূদা দেশৰ সকলো + যিৰূচালেমৰ লোক সকল --> সকলোৱে যৰ্দনত তেওঁৰ দ্বাৰাই বাপ্তাইজিত হ'ল।

D. লুকে লিখা শুভবাৰ্তা 7:29 সকলো মানুহে আৰু কৰ সংগ্ৰহকাৰী সকলেও যীচুৰ কথা শুনি, যোহনৰ বাপ্তিস্মেৰে বাপ্তাইজিত হ'ল আৰু ঈশ্বৰক ধাৰ্মিক বুলি স্বীকাৰ কৰিলে; (30) কিন্তু ফৰীচী আৰু পণ্ডিত সকলে তেওঁৰ দ্বাৰাই বাপ্তাইজিত নোহোৱাত ঈশ্বৰৰ অভিপ্ৰায় নিজৰ অৰ্থে বিফল কৰিলে।

সকলো মানুহ আৰু কৰঘাটীবোৰে বাপ্তাইজিত হ'ল --> কিন্তু ফৰীচী আৰু বিধানৰ পণ্ডিতবিলাকে বাপ্তাইজিত নহৈ, ঈশ্বৰৰ মন্ত্ৰণা অগ্ৰাহ্য কৰিলে।

E. মথিয়ে লিখা শুভবাৰ্তা 21:32 কিয়নো যোহন আপোনালোকৰ ওচৰলৈ ধাৰ্মিকতাৰ পথেৰে আহিল, তথাপি আপোনালোকে তেওঁত বিশ্বাস নকৰিলে; কিন্তু কৰ সংগ্ৰহকাৰী আৰু বেশ্যাবোৰে তেওঁত বিশ্বাস কৰিলে; আপোনালোকে এইবোৰ দেখিও, পাছত বিশ্বাস কৰিবলৈকো অনুতাপ নকৰিলে।”

চুংগীয়াল আৰু বেশ্যাসকলে তেওঁক বিশ্বাস কৰিলে।

F. যোহনে লিখা শুভবাৰ্তা 4:1 যোহনতকৈ যীচুৱে যে বেছি শিষ্য কৰি বাপ্তিস্ম দি আছে, এই কথা ফৰীচী সকলে শুনিছে বুলি যীচুৱে জানিব পাৰিলে; (2) যদিও যীচুৱে নিজে বাপ্তিস্ম দিয়া নাছিল, কিন্তু তেওঁৰ শিষ্য সকলেহে দিছিল।

যীচুৱে যোহনতকৈ অধিক শিষ্য বনালে আৰু বাপ্তিস্ম দিলে।

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা — এতিয়া চোৰজনকে এই পোহৰত জোখ-মাখ কৰি চাওক। বাক্যডালে কেতিয়াও একবাৰও কোৱা নাই যে তাক বাপ্তিস্ম দিয়া হৈছিল নাই। এইটো মানুহে অনুমান কৰি লয়, আৰু তাৰ পিছত নিজৰ অনুমানৰ ওপৰতে এটা সম্পূৰ্ণ মতবাদ নিৰ্মাণ কৰে। কিন্তু বাক্যডালে সঁচাই কি কয় শুনক: যিৰূচালেম, আৰু গোটেই যিহূদীয়া, আৰু যৰ্দনৰ চাৰিওফালৰ গোটেই দেশৰ লোকে বাহিৰ হৈ গিয়ে তাত বাপ্তিস্ম হৈছিল, নিজৰ পাপ স্বীকাৰ কৰি। সাধাৰণ মানুহ আৰু কৰ সংগ্ৰহকাৰীসকলে বাপ্তিস্ম হৈছিল। বেশ্যাসকলে বিশ্বাস কৰিছিল। কেৱল ফৰীচী আৰু বিধানৰ শিক্ষকসকলেহে অস্বীকাৰ কৰিছিল, আৰু বাপ্তিস্ম হৈছিল নাই। চোৰজন ফৰীচী নহিছিল — তাই সাধাৰণ লোকৰ মাজৰ এজন, এজন অপৰাধী, ঠিক যোহনৰ মন-পালটনৰ বাপ্তিস্মৰ ওচৰত গোট খাই থাকিব লগীয়া সেই একেই প্ৰকাৰৰ লোক। আৰু ক্ৰুচৰ ওপৰতে তাই ঠিক সেই কাৰ্যটোৱেই কৰিছিল যাৰ বাবে বাপ্তিস্ম আছিল: তাই তাৰ পাপ স্বীকাৰ কৰিছিল — আমি আমাৰ কৰ্মৰ যোগ্য শাস্তিয়েই পাইছোঁ। ইয়াৰ লগত এইটোও যোগ কৰক যে প্ৰভুৰ নিজৰ শিষ্যসকলেই যোহনতকৈও বেছি মানুহকে বাপ্তিস্ম দিছিল, সেই দেশৰ সৰ্বত্ৰ, তিনি বছৰতকৈও অধিক সময় ধৰি। সেয়েহে সত্যটো এই অজুহাতৰ ঠিক বিপৰীত: বাক্যডালে আমাক এনে এজন চোৰৰ ফালে লৈ যায় নাই যাক কেতিয়াও বাপ্তিস্ম দিয়া হৈছিল নাই, বৰং প্ৰায় নিশ্চিতভাৱে বাকী সকলোৰে সৈতে বাপ্তিস্ম হৈছিল এনে এজনৰ ফালে। যিসকলে তাৰ ওপৰত ভাৰসা কৰিছে, তেঁওলোকে এনে এজন মানুহৰ ওপৰত ভাৰসা কৰিছে যি আগেয়ে ধোৱা হৈ গৈছিল।)

G. ইব্ৰীসকলৰ প্ৰতি পত্ৰ 9:16 কোনোবাই নিয়ম-পত্ৰ কৰি গ'লে, যি জনে নিয়ম কৰিছে তেওঁৰ মৃত্যুৰ প্ৰমাণ পোৱা আৱশ্যক। (17) মৃত্যু ঘটিলেহে নিয়ম-পত্ৰ কাৰ্যকৰী হয়; কাৰণ নিয়ম কৰা জন জীয়াই থাকে মানে সেই নিয়ম-পত্ৰ কাৰ্যকৰী নহয়।

মৃত্যু ঘটিলেহে নিয়ম-পত্ৰ কাৰ্যকৰী হয় --> কাৰণ নিয়ম কৰা জন জীয়াই থাকে মানে সেই নিয়ম-পত্ৰ কাৰ্যকৰী নহয়।

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা-ভাবনা — আৰু ধৰাইছে সবচেয়ে বেয়া কথাটো, যে তেওঁক কেতিয়াও বাপ্তিস্ম দিয়াই নাছিল: তথাপিও তেওঁ আপোনালোকৰ বাবে কোনো নিয়ম নহয়। তেওঁ নতুন নিয়মটি কাৰ্যকৰী হওঁৱৰ আগতেই মৃত্যু হৈছিল। যিমান দিন উইল প্ৰস্তুত কৰা ব্যক্তি জীয়াই থাকে, সিমান দিন সেই উইলৰ কোনো বল নাথাকে, আৰু প্ৰভু তেতিয়াও মৃত্যু হৈ নাছিল। সেয়েহে সেই চোৰজনক পুৰণি দিনৰ নিয়ম অনুসৰি গ্ৰহণ কৰা হৈছিল, এই নতুন নিয়মৰ দুয়াৰ খোলা হোৱাৰ আগতেই। আৰু তেওঁক হাত-পাত ত্ৰুচত গজাল মাৰি লগোৱা হৈছিল, আৰু তেওঁ বাপ্তিস্ম লোৱাৰ বাবে নামি আহিব নোৱাৰিছিল। ঈশ্বৰে মানুহৰ পৰা তেওঁ যি কৰিব পাৰে তাতেই আজ্ঞাপালন বিচাৰে। মৃত্যুমুখী এজন মানুহে যি কৰিব নোৱাৰিছিল, সেয়া জীৱিত এজন মানুহৰ বাবে কোনো অজুহাত নহয়, যাক তেওঁ কৰিব পাৰে। আপুনি ত্ৰুচত গজাল মৰা নহয়; আপুনি আজ্ঞাপালন কৰিব পাৰে।)

H. মথিয়ে লিখা শুভবৰ্তা 7:26 পুনৰ যি কোনোৱে মোৰ এই সকলো কথা শুনি পালন নকৰে, তেওঁ এনেকুৱা এজন মুৰ্খ লোকৰ নিচিনা, যি জনে বালিৰ ওপৰত তেওঁৰ ঘৰ সাজিছিল। (27) পাছত বৰষুণ পৰিল, ধল আহিল আৰু প্ৰচণ্ড বতাহ বলাত সেই ঘৰতো আহি খুন্দা লাগিল; তাতে সেই ঘৰটো পৰি গ'ল আৰু সম্পূৰ্ণকৈ ঘৰটোৰ পতন হ'ল।

শুনো কিন্তু নকৰে --> বালিৰ ওপৰত নিজৰ ঘৰ সাজিলে --> আৰু তাৰ পতন মহৎ হ'ল।

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা — সেয়েহে সমগ্ৰ অজুহাতটো এনে এক অনুমানৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰি আছে যাৰ কথা বাক্যই কেতিয়াও কোৱা নাই। ই বাক্যই দিয়া স্পষ্ট প্ৰমাণৰ বিপক্ষে থিয় হৈ আছে। সেয়া হ'ল বলিৰ ওপৰত সজা এক ঘৰ, আৰু তাৰ পতন মহৎ হ'ব। কিন্তু আজ্ঞাটো শিলৰ ওপৰত থিয় হৈ আছে, আৰু ইয়াক লৰচৰ কৰিব পৰা নাই: মন-পালটন কৰা, আৰু তোমালোক প্ৰতিজনে বাপ্তিস্ম লওক।)

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা — তথাপি ইয়াকেও ভয়েৰে শুনক, আৰু আপুনি ইতিমধ্যে সকলো বুজি পাইছে বুলি অসাৱধানীভাৱে ধাৰণা নকৰিব। বহুতে ধাৰণা কৰিছিল, আৰু ভুল হৈছিল। আৰু আমি যিয়েসকলে আপোনালোকৰ কাৰণে এই বাক্য কৈছো, আমি সকলো জানো বুলি দাবী নকৰো। আমি এতিয়াও শিক্ষাৰ্থী, আৰু বাক্য আৰু পঠাই দিয়া লোকসকলৰ দ্বাৰা সংশোধিত হ'বলৈ সাজু। কিন্তু দূতসকলে স্পষ্টভাৱে যি কৈছিল, তাক সলনি কৰিবলৈ আমি সাহস নকৰো। সেয়েহে আপুনি নিজেই ইয়াক পৰীক্ষা কৰক: যদি আমি ভুল হৈছো, বাক্যই আমাক সংশোধন কৰক। কিন্তু সাবধান হৈ থাকিব যাতে মেৰশাবৰ পাঁচনিসকলৰ মাতৰ ওপৰত মানুহৰ মাত শুনি আপুনি ভুল পথে নাযায়। আমি এই বিশেষ প্ৰশ্নটোক এনে বিতৰ্কিতভাৱে চাই আছো এটা উদাহৰণ যেন কেনেকৈ আপুনি এটা কথা বিশ্বাস কৰি থাকিব পাৰে যদিও বাইবেল ওপৰতলে চাওতে ইয়াৰ বিপৰীতে বলাৎকাৰেৰে জোৰ দিয়া যেন লাগে। আমি বাক্যটোক শুদ্ধভাৱে ভাগ কৰিব লাগিব: আমি ইয়াত যোগ কৰিব নোৱাৰো, আৰু আমি ইয়াৰ পৰা বাদ দিব নোৱাৰো।)

পাব লগীয়া প্ৰাৰ্থনা

হে ঈশ্বৰ, মোক দয়া কৰক, মই এজন পাপী। মই সত্য শুনিলোঁ, আৰু মোৰ হৃদয় বিদ্ধ হ'ল, আৰু মই আপোনাক সোধো: মই কি কৰিব লাগে? মই সম্পূৰ্ণ হৃদয়েৰে বিশ্বাস কৰো যে যীচু খ্ৰীষ্ট মোৰ কাৰণে মৃত্যুবৰণ কৰিলে আৰু পুনৰুত্থিত হ'ল, আৰু মই মোৰ মুখেৰে স্বীকাৰ কৰো যে যীচু খ্ৰীষ্ট প্ৰভু। মই মন-পালটন কৰিছো — মই সম্পূৰ্ণ হৃদয়েৰে মোৰ পাপৰ পৰা আপোনাৰ ফালে ঘূৰি আহিছো। মই মোৰ পাপৰ ক্ষমাৰ কাৰণে তেৰ নামত বাপ্তিস্ম লম, আৰু তেৰ সৈতে মৈদাম দিয়া হম, নতুন জীৱন যাপন কৰিবৰ কাৰণে। মোক আপোনাৰ পবিত্ৰ আত্মাৰে পৰিপূৰ্ণ কৰক, কিয়নো খ্ৰীষ্টৰ আত্মা নাথাকিলে মই আপোনাৰ নহওঁ। মোক ৰাখক: মই পাঁচনিসকলৰ শিক্ষাত, পিঠা ভঙাত, আৰু প্ৰাৰ্থনাত থাকিবৰ কাৰণে সহায় কৰক; মই এডাল শাখাই বেলিগাহৰ লগত থাকাৰ দৰে খ্ৰীষ্টৰ লগত যোৱা লাগি থাকিবৰ কাৰণে সহায় কৰক; মই শেষলৈকে বিশ্বাসী হৈ সহি থাকিবৰ কাৰণে সহায় কৰক। হে প্ৰভু, মোক পৰিত্ৰাণ কৰক, আৰু মোক সকলো বাটেদি লৈ যাওক।
আমেন।

অনুশীলন প্ৰশ্নোত্তৰ

১. এতিয়া এই কথা শুনি তেওঁলোকৰ হৃদয়ত খোঁচ লাগিল, আৰু তেওঁলোকে ক'লে —

- তুমি কিয় পলম কৰিছা?
- হে ভাই সকল, আমি কি কৰিব লাগে?
- তেওঁ জীয়াই থাকিব নে?

২. মন-পালটন কৰা, আৰু তোমালোক প্ৰতিজনে যীচু খ্ৰীষ্টৰ নামত বাপ্তাইজিত হোৱা —

- পাপৰ ক্ষমা
- সৎ বিবেকৰ উত্তৰ
- আমাৰ কৰ্মৰ ন্যায্য প্ৰতিফল

৩. তেওঁ কঁপি কঁপি আহি ক'লে, হে মহাশয় সকল, ত্ৰাণ পাবলৈ মই কি কৰা উচিত? তেতিয়া তেওঁলোকে ক'লে, প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টত বিশ্বাস কৰা। আৰু ৰাতিৰ সেই ঘড়িয়েই তেওঁ —

- মুক্তিৰ দিনলৈকে মোহৰাংকিত হৈছিল
- প্ৰতিদিনে মন্দিৰত থাকিল
- তেওঁ আৰু তেওঁৰ সকলোৱে তৎক্ষণাত বাপ্তাইজিত হ'ল

৪. নামানে ঘৰ্দনত সাতবাৰ ডুব দিলে, আৰু তেওঁৰ মাংস পুনৰ হ'ল —

- a) তুষাৰৰ নিচিনা বগা
- b) সৰু শিশুৰ মাংসৰ নিচিনা, আৰু তেওঁ শুচি হ'ল
- c) দম্বেচকৰ নদীবোৰত ধুই যোৱাৰ পাছত

5. যি কোনোৱে অপৰাধ কৰি, খ্ৰীষ্টৰ শিক্ষাত থাকি নাথাকে —

- a) ঈশ্বৰে নাই
- b) পিতৃ আৰু পুত্ৰ উভয়কে লাভ কৰে
- c) জীৱনৰ মুকুট পাব

৬। যদি কোনো মানুহৰ খ্ৰীষ্টৰ আত্মা নাই —

- a) তেওঁ মুক্তিৰ দিনলৈকে মোহৰাংকিত হৈছে
- b) তেওঁ যোহনৰ বাপ্তিস্মৰে বাপ্তাইজিত হ'ব
- c) তেওঁ তেওঁৰ নহয়

৭। এখন নিয়ম বলৱান হয়—

- a) নিয়মকৰ্তা জীয়াই থাকোঁতেই
- b) মানুহবোৰ মৰাৰ পাছত
- c) যেতিয়া বাক্যটি তোমাৰ ওচৰত, এনেকি তোমাৰ মুখতে আছে

উত্তৰ কুঞ্জী: 1-b · 2-a · 3-c · 4-b · 5-a · 6-c · 7-b

RABBIT-TRAIL — গালাতীয়া ৩:২৭ ("খ্ৰীষ্টৰ ভিতৰত বাপ্তাইজিত") অৱাহামৰ বংশৰ ফালে খোল খায়: "আৰু যদি তোমালোক খ্ৰীষ্টৰ, তেন্তে তোমালোক অৱাহামৰ বংশ, আৰু প্ৰতিজ্ঞা অনুসাৰে উত্তৰাধিকাৰী" (গালাতীয়া ৩:২৯)।

RABBIT-TRAIL — ইফিসীয়া ১:১৪ ("আত্মাৰ বন্ধক") ক্ৰয় কৰা সম্পত্তিৰ মুক্তিৰ ফালে খোল খায় — উত্তৰাধিকাৰ নিজেই, আৰু সেই দিন যেতিয়া বন্ধকী সম্পূৰ্ণৰূপে পৰিশোধ কৰা হয়।

এই উত্তৰ এজন লেখকৰ মাতৰ ওপৰতেই নিৰ্ভৰ নকৰে। মোজেছ, দাউদ, শলোমন, যিশাইয়া, আৰু যিহিষ্কেল ইয়াত মথি, মাৰ্ক, লুক, যোহন, পৌল, পিতৰ, আৰু যিহুদাৰ সৈতে থিয় দিছে, আৰু তাৰ সৈতে ইব্ৰী পুথিও আছে — পুৰণি নিয়ম আৰু নতুন নিয়মৰ মাজত বাৰজন সাক্ষী, সকলোৱে একেই কথা কৈছে।

সমাপ্তি

প্ৰকাশিত বাক্য 2:10 তোমাৰ আসন্ন দুখভোগলৈ ভয় নকৰিবা। চোৱা! তোমালোকৰ পৰীক্ষাৰ অৰ্থে, চয়তানে তোমালোকৰ কোনো কোনোক বন্দীশালত পেলাবলৈ উদ্যত আছে, তাতে দহ দিনলৈ তোমালোকৰ ক্লেশ হ'ব। তুমি মৃত্যু পৰ্য্যন্ত বিশ্বাসী হৈ থাকা; তাতে মই জীৱনৰূপ কিৰীটি তোমাক দিম।

তুমি মৃত্যুপৰ্যন্ত বিশ্বাসী হোৱা --> মই তোমাক জীৱন মুকুট দিম।

গ্ৰীক মূল শব্দবোৰ

“বিশ্বাস কৰা” — **G4100 pisteuo** — বিশ্বাস কৰা; ভাৰসা কৰা; সমৰ্পণ কৰা

প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টত বিশ্বাস কৰ, তেতিয়া তুমি পৰিত্ৰাণ পাবা — হৃদয়ৰ বিশ্বাস, কোনো পদক্ষেপ লোৱাৰ আগতেই।

“স্বীকাৰ কৰা” — **G3670 homologeo** — একে কথা কোৱা; মুকলিভাৱে স্বীকাৰ কৰা

মুখেৰে স্বীকাৰ কৰাই পৰিত্ৰাণৰ কাৰণে হয়।

“অনুতাপ কৰা” — **G3340 metanoeo** — মন সলনি কৰা; অনুতাপ কৰা

এই মোড় ঘূৰাই দিয়া কথাটোৱেই ইয়াক আৰম্ভ কৰে — কেৱল দুখ নহয়, কিন্তু ঈশ্বৰৰ প্ৰতি নতুনকৈ সৃষ্টি হোৱা এক মন।

“বাপ্তিস্ম লোৱা” — **G907 baptizo** — পানীত ধোৱা; পানীত পুতি থোৱা আৰু পুনৰ তোলা

আজ্ঞা পালনৰ প্ৰথম কাৰ্য: তেৱেঁসহ মৈদাম দিয়া হৈছিল, আৰু জীৱনৰ নতুনত্বত চলিবৰ বাবে তুলি ধৰা হৈছিল।

“ধোৱা” — **G3068 louo** — গা ধুবলৈ; গোটেই শৰীৰ ধুবলৈ

তেওঁৰ নিজৰ তেজেৰে আমাক আমাৰ পাপৰ পৰা ধুই শুচি কৰিলে।

“ক্ষমা” — **G859 aphesis** — এক আঁতৰাই দিয়া কাৰ্য; এক মুকলি কৰি দিয়া কাৰ্য; ক্ষমা
যীচু খ্ৰীষ্টৰ নামত পাপ মোচনৰ বাবে বাপ্তাইজিত হোৱা — অতীতৰ পাপবোৰ দূৰ কৰি পঠোৱা হয়।

“জন্ম হোৱা” — **G1080 gennao** — জন্ম দিয়া; জন্ম হোৱা
যদি কোনো মানুহে পানী আৰু আত্মাৰে জন্ম নলয়, তেন্তে তেওঁ ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যত সোমাব নোৱাৰে।

“অনুগ্ৰহ” — **G5485 charis** — অনুগ্ৰহ; এক বিনামূলীয়া বৰদান
অনুগ্ৰহৰ দ্বাৰাই বিশ্বাসৰ যোগেদি তোমালোক পৰিত্ৰাণ পাইছা — ই ঈশ্বৰৰ দান।

“দৃঢ়ভাৱে লাগি থকা” — **G4342 proskartereo** — অব্যাহত ৰাখিবলৈ; অপেক্ষা কৰিবলৈ; নিজকে নিৰন্তৰভাৱে সমৰ্পণ কৰিবলৈ
প্ৰথম মণ্ডলীটি যি চাৰিটাত লাগি আছিল: আপোষতলবিলাকৰ শিক্ষা, সহভাগিতা, পিঠা ভাঙি খোৱা, আৰু প্ৰাৰ্থনা।

“থাকা” — **G3306 meno** — থাকিবলৈ; থিয় হৈ থাকিবলৈ; বাস কৰিবলৈ; অব্যাহত থাকিবলৈ
ডালটোৱে দ্ৰাক্ষালতাত থাকিলেহে ফল উৎপন্ন কৰে।

“সহন কৰা” — **G5278 hupomeno** — সহ্য কৰি থাকিবলগীয়া; সহি ধৰিবলগীয়া; সহন কৰিবলগীয়া
যি জনে শেষলৈকে বিশ্বাসী হৈ থাকে, তেৱেঁই পৰিত্ৰাণ পাব।

হিব্ৰু মূল শব্দসমূহ

“বিশ্বাস কৰিলে” — **H539 aman** — বিশ্বাস কৰা; দৃঢ় হোৱা; বিশ্বাসী হোৱা — “আমেন” শব্দটোৰ মূল
অব্ৰাহামে যিহোৱাত বিশ্বাস কৰিলে; আৰু তেওঁ ইয়াক তেওঁলৈ ধাৰ্মিকতাৰ অৰ্থে গণিলে।

“শুচি” — **H2891 taher** — শুচি হ'বলৈ; পবিত্ৰ হ'বলৈ
নাহাম, আৰু শুচি হোৱা — নামানৰ মাংস পুনৰ সৰু শিশুৰ মাংসৰ নিচিনা হ'ল।

“সুস্থ হোৱা” — **H7495 rapha** — সুস্থ কৰিবলৈ; সম্পূৰ্ণ কৰিবলৈ
তেওঁৰ কোবৰ দাগেৰে আমি সুস্থ হৈছোঁ।

SOURCES & CREDITS

Scripture: Assamese Indian Revised Version Bible (CC BY-SA 4.0) — a redistributable edition, looked up exactly and never machine-translated.

Alternate chapter/verse numbering reconciled with STEP Bible TVTMS (CC BY 4.0).

Strong's numbering & original-language data: OpenScriptures Hebrew Bible (CC BY 4.0); STEP Bible.org — TAHOT/TAGNT/TBESH/TBESG (CC BY 4.0); Robinson-Pierpont Byzantine Majority Text (Public Domain); Strong's dictionary, 1890 (Public Domain).

Typography: Google Noto fonts (SIL Open Font License 1.1).

© SEE MORE JESUS · wanttoseemore.com — shared under Creative Commons Attribution 4.0 (CC BY 4.0).